

Demonologi

det religiøse

Lurer på hvor mange som kjenner denne lille sangen, idet jeg hilser dere med det varmeste kristne fellesskap og Kristi kjærlighet i dag, hvor mange kjenner denne lille sangen, “Han har omsorg for deg”? Kjenner dere den? Ja vel, la oss se om vi kan få tak i den. Kjenner du den, søster? Kjenner du? Nå:

Han har omsorg for deg,
Han har omsorg for deg;
Gjennom solskinn eller skygge,
Han har omsorg for deg.

Åh, det er fint. La oss prøve den igjen nå.

Han har omsorg for deg,
Han har omsorg for deg;
Gjennom solskinn eller skygge,
Han har omsorg for deg.

[Tomt spor på lydbåndet—Red.]

² Vår Himmelske Fær, vi takker Deg for at Du har omsorg for oss og har manifestert Din kjærlighet imot oss, ved at Du sendte Din Egen elskede Sønn, for å... den uskyldige Guds Sønn, for å ta skyldige synderes plass. Hvor vi takker Deg, for at Du hadde omsorg for oss og tenkte på oss, ved å gjøre dette! Og vi er så takknemlige, Herre. Vi er glade for å kunne samles her denne ettermiddagen, under himmelens baldakin, og ber om Dine velsignelser over dette møtet. Gi, Herre, at hver mann, kvinne, gutt eller jente som er her, må studere dypt nå i Skriftene. Vi står overfor en verden som er kontrollert av satan. Og Fær, vi ber, idet vi studerer demoners makt og hva de gjør med mennesker, om at Du må gi oss stor tro, og må mange store tegn og undre bli utført. For vi ber om det i Kristi Navn og til Guds ære. Amen.

³ Vi studerer denne ettermiddagen, går raskt inn i det, antar jeg, cirka femten minutter før tiden. Det er fremdeles om *Demonologi*.

⁴ Og nå fikk jeg nettopp en beskjed, for en stund siden; broder Beeler, fra vennene mine. Og jeg begynner i Afrika, i midten av juli. Så det avgjør det, vi har ordnet det nå. Og broder Baxter kan ikke dra på det tidspunktet, så jeg er nødt til å dra til Afrika på egenhånd. Drar altså over dit med... må det... Dere må be for meg nå, om at Herren må hjelpe meg, for jeg kommer virkelig til

å trenge det nå, der borte iblant . . . Jeg forventer minst to hundre tusen mennesker i det møtet.

⁵ Og jeg har skrevet ned en visjon her. Jeg vil at dere skal få nytte av den. Det skjedde i desember. Jeg var på rommet en morgen da Herrens Engel kom inn. Jeg . . . Dere forstår, da jeg var der borte, var jeg ulydig mot Gud, og jeg ble smittet av en amøbe. Alle vet—vet hva amøber er, en parasitt som kommer . . . nesten dreper deg. Og fordi jeg gjorde noe som Gud sa jeg ikke skulle gjøre. Hvor mange har hørt historien om det? Jeg antar at noen av dere er her. Jeg vet at folk omkring tabernaklet har hørt historien om hva som skjedde. Gud sa at jeg skulle dra til et sted, og å holde meg unna *dette* stedet, og å dra tilbake til et annet sted. Og jeg lot predikantene overtale meg til å ikke gjøre det. Nå, predikanter er fantastiske, og de er mine brødre, men du må høre på hva Gud forteller deg. Det er riktig. Skjønner? Du har ett oppdrag.

⁶ Hvor mange husker at det en gang var to profeter i Bibelen? Og den ene av dem, Herren sa til ham, sa: “Dra til et *bestemt* sted. Og ikke—ikke kom . . . Dra tilbake den andre veien,” og så videre. Og—og sa: “Ikke spis eller drikk mens du er der.”

⁷ Og en annen sann profet møtte ham, og sa: “Herren møtte meg etter at Han møtte deg.” Og sa: “Kom til mitt hus.” Og profeten hørte på hva den andre sa, og mistet livet sitt ved det. Ser dere, gjør du hva Gud forteller deg uansett hva noen andre sier.

⁸ Nå, vi er . . . I denne visjonen, Han . . . Det vekket meg opp trettende septem- . . . eller desember. Og—og mens jeg satt på sengekanten, lurte jeg på hva som ville bli min fremtid. Jeg . . . Da jeg kom tilbake her, var det like før de sendte meg på pesthuset, parasittene hadde nesten tatt knekken på meg. Og de undersøkte meg da jeg kom til dette landet. Og ved Guds nåde lot de meg bare dra hjem, fordi det hadde spredd seg veldig. Og jeg ba, og jeg dro til disse forkynnerne, jeg sa: “Herren sa til meg at jeg ikke skulle dra den veien.”

Sa: “Åh, Gud taler til andre enn deg.”

⁹ Jeg sa: “Kora hadde den tanken en gang.” Og så, men jeg gikk og fikk tak i noen blader og la det over føttene deres, og jeg sa: “Husk, i Herrens Navn, hvis vi tar denne turen dit, kommer det til å bli en fiasko, og vi vil alle sammen måtte betale for det.” Og det gjorde vi sannelig! Åh, du store! Vi holdt nesten på å dø alle sammen. Kom så tilbake . . .

¹⁰ Man har så mye å kjempe mot i de fremmede landene. For eksempel, biter en liten loppe deg, så vil det gi deg blodmiddfeber. Og den lille tingen, når den biter deg, hvis du føler at du klør, kan du ikke klø på den. Du ser, hvis det er en liten svart krabat, så ikke dra den ut. Den har et lite hode, den borer seg gjennom huden, roterer rundt slik som *dette* og fester seg. Hvis

du drar i den, vil du dra av hodet der inne. Det har et virus i seg, som kan lamme deg. Så han . . . Ikke klø, eller ikke dra den ut; bare ta litt talg. Og den puster gjennom bakdelen. Ta litt talg på den, og den faller av.

¹¹ Så er det en liten mygg. Den lager ikke den minste lyd. Den kommer rett igjennom luften. [Broder Branham klapper på sin egen hånd—Red.] Den bare berører deg, det er alt, så har du malaria.

¹² Og—og så er det hva de kaller mamba-slangen. Hvis den biter deg, lever du bare omtrent to minutter etter at den har bitt deg.

¹³ Og der er en gul kobra. Du lever omtrent femten minutter etter dens bitt. Og én av dem var så nære sønnen min, at han kunne ha lagt hånden sin på dens hode. Var allerede oppreist for å hugge til før vi fikk skutt den, på den måten.

¹⁴ Og så er det den svarte kobraen. Åh, der er rett og slett alle ting! Og så er det rovdynenes farer selvfølgelig, løver, tigere eller leoparder, og alle andre ting å kjempe mot i jungelen. Og så sykdommene, det er kort sagt alle slags sykdommer der inne.

¹⁵ Og du har alt dette å stå overfor når du drar. I tillegg til dette, så er det heksedoktorer som utfordrer deg på alle kanter, ser dere, og all deres overtro og ting. Men, hvor, hvor fantastisk å se vår Herre bare veive det bort, fra side til side på den måten, og så fortsette.

Og den dagen husker jeg, da jeg stod der, så godt, hva som skjedde, jeg skal fortelle dere det en gang i et annet møte, for jeg ønsker å komme i gang med emnet mitt denne ettermiddagen, om *Demonologi*.

¹⁶ Men nå, og dette tenkte jeg på mens jeg satt der, hva vil enden bli? Og kom tilbake over havet, jeg vet at vi hadde rundt ett hundre tusen omvendelser mens vi var der. Og gamle broder Bosworth kom til meg. Sa, jeg sa: “Vel, broder Bosworth?”

¹⁷ Han sa: “Jeg er så stolt av deg, broder Branham!” Han sa: “Du er bare—du er bare i begynnelsen av livet,” og sa han.

¹⁸ Jeg sa: “Vel, jeg antar at det hele er over.” Jeg sa: “Jeg er over førti år gammel. Jeg antar at jeg har kjempet den gode strid og fullført løpet.”

¹⁹ Han sa: “Over førti år gammel?” Sa: “Jeg var så gammel før jeg ble omvendt.” Sa: “Jeg holder det fortsatt gående.” Han var ganske nær sitt åttiende år. Og bare . . .

Jeg tenkte, “Vel, kanskje det er ganske riktig.”

²⁰ Videre sa han: “Nei, du er rett og slett en helt ny Branham nå. Du bare vet hvordan du skal kontrollere møtene dine bedre, og slikt.” Sa: “Om du bare kan nå Amerika på den rette måten, med de riktige møteoppleggene, der du kan bli seks eller åtte uker på ett sted, og få det arrangert og annonsert rundt,” sa, “så ville

du gjøre noe, men, og for vår Herre.” Så vi fortsatte videre, bare videre på den måten, så det var veldig—veldig fint.

²¹ Så etter en tid, så jeg en visjon, da jeg var i Amerika, og den kom til meg, og sendte meg tilbake i Afrika, og den viste meg det samme møtet, mens jeg satt der foran Durban. Og det første møtet svant hen inn i historien, og gikk mot vest. Det andre møtet steg opp, og da det gjorde det, var det enda større enn det første møtet var. Og Han . . . jeg hørte et rop, og en Engel kom ut fra Himmelen; Han hadde et stort lys.

²² Og Herrens Engel som står ved siden av oss her, stod . . . står alltid ved min høyre side, over på *denne* siden. Og Den stod der, og Den—Den beveget seg rundt. Og jeg så denne Mannen som stod under Ham. Han er—Han er ikke . . . Nå, det er ikke visjon når du ser Ham. Det er like så virkelig som dere ser på meg. Ja, du kan høre Ham gå og snakke til deg. Og når Han . . . Hva som helst, det er like så virkelig. Og det er ikke en visjon; Mannen står bare der akkurat på samme måte dere gjør. Og Hans stemme er akkurat slik som min eller deres. Men en visjon er noe som bryter frem foran deg og du ser den, slik som det. Men denne Mannen kommer bare opp og står der.

²³ Så fortalte Han meg at . . . hva som ville skje. Og Han sa at det . . . Denne Engelen kom ned, og Han sa til meg at jeg skulle snu meg og se *denne* veien. Og det så ut til å være mot India, nå. Jeg sier ikke at det er i India, men det er i nærheten. Men menneskene var indiske.

²⁴ For afrikanerne er store, kraftige, tykkfalne mennesker. Noen av dem er nesten syv fot høye, og veier, åh, to hundre og åtti, tre hundre pund, kraftige. Zuluene, nå, shunghiene og basutuene, og, åh, det er mange forskjellige stammer. Det var femten forskjellige stammer som satt der den dagen, som jeg talte til.

²⁵ Jeg kunne si et utsagn, som, “Jesus Kristus, Guds Sønn.” Jeg kunne gå og hente meg et glass med vann før det hadde gått gjennom alle tolkene. En kunne si . . . Og bare lyder!

Jeg tenkte før, når jeg hørte pinsevenner tale i tunger, når kanskje én talte med én slags lyd og én talte med en annen, hvordan i alle dager kunne det ha seg slik? Men jeg tror Bibelen har rett, og vet at Den har det, når Den sier: “Det finnes ikke én lyd uten betydning.” Det er riktig.

Noen av dem kunne si, én av dem sa: “Blrr blrr blrr blrr;” det betydde “Jesus Kristus, Guds Sønn.” En annen sa: “Cluk kluk kluk kluk;” det var “Jesus Kristus, Guds Sønn,” på hans språk. Så uansett hva slags lyd det er, så er det en betydning et sted. Det er riktig. Uansett hva slags lyd det er, så betyr det noe for noen et eller annet sted. Og da Han var . . . De ville gi det ut.

²⁶ Og jeg la merke til at over til venstre for meg, da Engelen kom ned og jeg så noe som så ut som et mylder, og de var mennesker

med . . . så ut som de hadde et—et laken rundt seg, slik som *dette*, og hadde snurret rundt og bundet det fast, slik som rundt en liten baby, bleien. Og det var det. Og så langt jeg bare kunne se, var det ikke noe annet enn mennesker. Og så tente denne Engelen et stort, pendlende lys, og begynte å svinge det fram og tilbake, slik som *det*. Og jeg har aldri sett så mange mennesker i mitt liv!

²⁷ Og deretter kom denne andre Engelen helt bort til meg, og Han sa: “Det er tre hundre tusen av dem i det møtet.” Og jeg har skrevet det ned her. Og skriv det ned dere også på et eller annet stykke papir, slik jeg sa om den lille gutten som ble oppreist i Finland. Skriv det ned på en blank side i Bibelen deres eller et eller annet sted, at i dette møtet (Det vil bli et møte. Og dere vil høre om det gjennom mediene.) med tre hundre tusen mennesker som vil være til stede på det møtet. Nå, se om det ikke stemmer. Det vil bli tre ganger større enn det andre var. Skjønner? Tre hundre tusen mennesker vil være til stede på møtet. Og jeg er bare så begeistret etter å komme dit, at jeg ikke vet hva jeg skal gjøre, for jeg liker å vinne sjeler for vår Herre.

²⁸ Og der, på én gang så—så jeg tretti tusen primitive hedninger komme til Jesus Kristus under ett alterkall, tretti tusen primitive hedninger.

²⁹ Nå, la oss gå til emnet vårt ganske raskt. I går studerte vi demoners fremgangsmåte. Jeg har i dag tenkt på hvordan Gud handler. Dere aner ikke hvilken frihet det er å komme ut. Nå, jeg er ikke en lærer. Jeg er langt fra å være en—en Bibel-
fortolker. Og jeg er . . . Min utdanning er begrenset til en syvende klassing. Så det er . . . Og, at, jeg kom ut av skolen for omtrent tjue-fem år siden, så det er en lang tid borte fra det. Og jeg har ikke veldig mye utdanning, men alt jeg vet er det jeg mottar gjennom inspirasjon. Og hvis den inspirasjonen ikke samsvarer med Bibelen, så er den feil. Skjønner? Det er nødt til å være Bibelen. Uansett hva slags inspirasjon det er, er det nødt til å komme . . . *Her* er Guds grunnvoll. Ingen annen grunnvoll er lagt utenom Dette. Og hva Dette er, hvis det jeg sa hadde vært i motsetning til Dette, så la mine ord være en løgn, fordi Dette er Sannheten. Skjønner? Skjønner? Og om en engel fortalte deg noe som er ulikt fra Dette, sa Paulus, “La ham være forbannet,” til og med en Lysets engel. Nå, det er mange store ting. Jeg bare . . . det eneste . . . jeg valgte to dager for å få dette emnet ut til folket, det var i går og i dag, med et ettermiddagsmøte.

³⁰ Nå, grunnen til at jeg gjorde dette, er for å sette meg selv litt på prøve for å se om Gud ville hjelpe meg. Det er noe på mitt hjerte. Og dette er, at, etter dette store Budskapet, og etter Gud Selv har stadfestet at det jeg har sagt er Sannheten, i Sitt Ord; ved Sitt Ord, først, og deretter ved tegn og undre. Nå, så tror jeg, med Evangeliets Sannhet til Menigheten, at jeg er forpliktet, overfor Gud, til å bringe dette til Menigheten. Det er riktig. De er så splittet, i så mange forskjellige organisasjoner og sekteriske

deler av det, at det blir feil. Vi er alle Guds barn når vi er født på ny, Det, ser dere. Og sannheten om det er at Gud ønsker at vi skal vite det, at vi er Hans barn.

³¹ Nå, husk, Salomos tempel var hugget ut, fra hele verden. Og her kom én stein som var vridd *denne* veien, og én stein som var vridd *den* veien, og én var hugget ut *denne* veien, og én hugget ut *den* veien, men, da det kom sammen, var det ingen during fra noen sag, eller lyden av noen hammer, alt gikk rett inn på plass. Gud var Instruktøren av det.

³² Gud har én menighet som heter Assemblies, og én church of God, og én *dette*, og en annen *det*. Og, men når de alle kommer sammen, vil de bli én stor gruppe av broderlig kjærlighet, og Gud vil sette, samle den Menigheten sammen og ta Henne opp i himmelen.

³³ Ethvert berømt bilde, før det i det hele tatt blir hengt opp i et kunstgalleri, må det henges opp, gå gjennom kritikernes hall, først. Mannen som malte en gusto eller unnskyld meg, jeg kan ikke komme på navnet hans, malte den Siste Nattverd, i alle fall, det tok ham hele hans levetid. Han malte det bildet. Det var omtrent tjue år eller ti år tror jeg, mellom malingen av Kristus og Judas. Og er dere klar over, i det berømte bildet at den samme mannen som stod modell som Kristus, stod modell som Judas ti år senere? Det er riktig. Han gjorde det. Ti år med synd, fra en stor operasanger, som tok Kristi plass, ned til Judas plass. Du trenger ikke ta ti år. Det tar ti minutter, vil gjøre det samme med deg. Det vil forandre din karakter, i synd. Men, i alle fall, det bildet gikk gjennom alle kritikkene.

³⁴ Og det er det jeg tror om Guds Menighet, gruppen som er kalt. Vel, jeg sier ikke dette for å kritisere. Jeg har seilt på de syv hav, og jeg er på min tredje reise jorden rundt og folk sier: "Holy-roller! Holy-roller!" Og jeg har lett i hele verden og jeg har aldri funnet en holy-roller ennå. Det er et navn som djevelen har satt på folket. Det er alt. Det er ikke noe slikt som en holy-roller. Og jeg har statistikker på alle de seks hundre og seksti-åtte menighetene som finnes, og er organisert i verden, det er ikke én av dem som heter Holy Rollers. Og det er fra styresmaktene. Det er ikke én Holy Roller-menighet som jeg vet om. Så, var bare noe djevelen kalte det. Men, nå, i alt dette, alle disse tingene, har Gud malt et bilde. Og en gang pleide disse små menighetene å være her ute, noen av dere. . .

³⁵ Jeg ser på disse gråhårede menn. Sønnen min, i går; jeg var på rommet og studerte, og en forkynner kom forbi og sa: "Vil gjerne håndhilse på pappaen din." Selvfølgelig, gutten min er oppdratt sammen med broder Baxter og dem, som bare: "Nei," slik er det, raskt. Jeg liker ikke det. Skjønner? Uansett om jeg. . . Selvfølgelig, jeg kan ikke være menneskers og Guds tjener, samtidig. Men jeg mener at jeg liker å håndhilse på mine brødre.

Jeg liker å gjøre det. Det er noe med det, jeg liker å håndhilde på en—en forkynner. Ikke bare en forkynner, men et hvilket som helst Guds barn, jeg liker å gjøre det. Jeg visste ikke om det før min kone fortalte meg det litt senere. Vel, hvis han kunne ha sagt til forkynneren: “Bare et øyeblikk, han er bak der i bønn, og—og jeg skal se hva han sier.” Vel, det, det ville ha vært bedre. Så jeg har gitt ham en liten irettesettelse på det, om å ikke gjøre det. Skjønner?

³⁶ Og så det er sant, du kan ikke være ute hele tiden, slik som broderen sa for en stund siden. Hvis en gjør det, så blir jeg—jeg utslitt når kvelden kommer, ser dere. Folket begynner å snakke, og alle har kanskje en sykdom, og når de begynner å snakke om det, ganske kvikt er Herrens Engel der for å fortelle om det.

³⁷ Det er noen som sitter og ser på meg akkurat nå, som vet at det er sant, fra bare noen få minutter siden, eller rundt en og en halv time siden. En dame sitter her, som ikke visste hva det var, at Herrens Engel talte til henne her om kvelden og fortalte henne noe, og hun kunne ikke forstå det. Men i dag skjedde det, så hun vet nå hva det betyr da Han talte til henne. Og hvordan, jeg stod der og snakket til henne, Herrens Engel gikk helt tilbake og fortalte henne hva problemet hennes var, og hva det dreide seg om, og—og hva hun tenkte på, og en av hennes kjære, og hvordan Gud hadde talt og sagt at Han hadde stadfestet det, og hva som ville skje. Så det er helt nøyaktig slik det vil bli. Skjønner? Gud har sagt så.

³⁸ Vel, nå, hva med noen få ganger som stadig. . . Så, og hver visjon bare svekker deg så mye mer, ser dere. Og før du vet ordet av det, når du kommer til møtet på kvelden, er du bare så fullstendig utslitt at du nesten ikke vet hva du skal gjøre. Og be for meg nå, ser dere, fordi det er ut fra ett møte til et annet, til et annet. Dersom dette var det eneste møtet, ville det vært annerledes, hvis jeg skulle hjem nå og ikke skulle gjøre noe på et par måneder, dra ut og få tak i fiskesnøret mitt og dra på fisketur. Men jeg er nødt til å gå fra ett møte rett til et annet, fra ett rett til et annet, ser dere. Det er det som gjør det.

³⁹ Og be alle sammen, dere bak her i forsamlingen. De fortalte meg i går kveld at jeg—at jeg snakket med en bestemt person, og personen svarte ikke på kallet. Nå, det er temmelig farlig, ser dere. Da de sa det. . . Vel, noen ganger skinner ikke disse lysene, det er et mørkt punkt innimellom der.

⁴⁰ Og jeg følger med på Herrens Engel når Han står her, jeg kan føle det. Deretter føler jeg at Den beveger seg fra meg, og jeg følger med, Den går bort fra meg og Den går over til et sted og står der en liten stund, og jeg kan se Den. Og Den sender ut lys og så kommer det en visjon. Deretter ser jeg visjonen. Jeg ser etter den slags person med det utseende rundt der. Jeg finner personen, så taler jeg. Det er det som finner sted. Det er det som skjer. Du

trenger ikke fortelle alle det, men det er—det er det som skjer, ser dere. Det er alt sammen i den åndelige sfæren.

⁴¹ Så hvis den personen ikke svarer, ville det bli som å lese Bibelen her og si: “Ikke noe i Det,” gå bort fra Det. Skjønner? Så det gjør det ganske ille. Så vær våken, vær lyttende, følg med. Når Han taler, svar. Ser dere, bare vær klar til å svare til enhver tid.

⁴² Så min kone, og broder Beeler og mange av dem, fortalte meg om det denne formiddagen, at det var en mann som ble kalt angående sin bror, et sted, som det var noe galt med, og så videre. Og mannen svarte ikke på kallet, så det kan ikke gjøres noe med. Det er mellom Gud og den mannen. Visjonen forlot meg. Så jeg kunne ikke finne det noe mer, fordi han ikke ga respons. Så følg med, vær våken.

⁴³ Nå skal vi ta for oss dette emnet om *Demonologi* og tale om demoner. Nå, folk, når du sier “demon,” begynner de med én gang å tenke, “Åh, noe fanatisme eller noe!” Men demoner er like så virkelige som Engler. De er like så virkelige.

⁴⁴ Og djevelen er like så virkelig en djevel, som Jesus Kristus er Guds Sønn. Han er en djevel! Himmelen er like så virkelig. Og hvis det ikke finnes noe slikt som helvete, er det ikke noe slikt som Himmelen. Og hvis det ikke er en Evig salighet. . . Evig straff, rettere sagt, er det ingen Evig salighet. Hvis det ikke er noen dag, er det ingen natt. Skjønner? Men like så sikkert som det er en dag, er det en natt. Like så—like så sikkert som det er—sikkert som det er en kristen, så er det nødt til å være en hykler. Like så sikkert som det er noen som er ekte fra Gud, er det noen til å etterligne det. Skjønner? Det er helt nøyaktig for og imot, svart og hvitt, ned gjennom hele livet i alle ting, ekte og uekte overalt. Og det er et uekte evangelium, det er et ekte Evangelium. Det er en ekte Dåp, det er en uekte dåp. Det er en påtatt tro, og det er en ekte. Det er en ekte amerikansk dollar, det er en uekte amerikansk dollar. Det er en ekte kristen, det er en ekte hykler, ser dere, som bare etterligner. Så man er klar over det, derfor går alt side om side. Nå, vi kan ikke skille det. Gud lar det regne.

⁴⁵ Må Han la meg snakke her bare en liten stund. Hvor mange predikanter er her, løft opp hendene deres. Over det hele, predikanter, la oss se hendene deres. Vel, Gud velsigne dere, brødre. Nå, nå, ikke ta dette som en lære nå, men, rett før vi nærmer oss dette avgjørende emnet, vil jeg si dere noe. Hvor mange pinsevenner er her? Løft opp hendene deres, over det hele. Vel, dere er alle pinsevenner. Ja vel. Skal fortelle dere hva jeg møtte første gang jeg kom inn i deres krets, rekker.

Jeg var rett her oppe i Indiana, på et bestemt sted som heter Mishawaka. Den første gruppen med pinsevenner som jeg noen gang hadde møtt, de het Pentecostal Assemblies of Jesus Christ tror jeg eller noe lignende, en fantastisk gruppe med mennesker.

Nå har de organisert seg og kalt seg United Pentecost. De brøt ut fra resten av dem, på grunn av en uenighet om vanddåpen. Det gjør dem ikke til hyklere. Det er mange ekte, virkelig ekte Hellig Ånd, gjenfødte kristne i deres rekker. Og Gud ga Den Hellige Ånd til dem som var døpt i “Jesu Navn,” og ga de andre dåpen i Den Hellige Ånd, som var døpt i “Fader, Sønn, Hellig Ånd.” Så, “Gud gir Den Hellige Ånd til dem som adlyder Ham,” så hvem—hvem fikk, hvem adlød Ham? Der har dere det.

⁴⁶ Hvis dere bare glemmer, og dem som ønsker å være på en vei, la dem være, og bare fortsett å være brødre. Det er alt. Ikke. . . Hva som gjorde det, var et brudd, rev seg løs. Skjønner? Hva? Splittet seg og brøt ut, splittet opp broderskap, gikk ut og atskilte dere. Nei, sir, vi er ikke atskilt, vi er ett. Det er riktig.

⁴⁷ Men da jeg stod der, fulgte jeg med på de menneskene. Nå, jeg som nettopp hadde kommet ut fra en vanlig liten sørstat baptistkirke, ja jeg ville se disse menneskene, jeg gikk inn der og de klappet i hendene, og ropte: “En av dem, en av dem, glad jeg kan si jeg er en av dem!”

⁴⁸ Jeg tenkte, “Du verden! Puh!” Før en visste ordet av det, kom noen ned gjennom der og danset som bare det. “Tuh-tuh-tuh-tuh-tuh,” jeg tenkte, “for noen menighets-manérer! Jeg har aldri hørt noe slikt som det.” Jeg fortsatte å holde øye med dem, rundt. Undret, “Vel, hva i all verden er i veien med disse menneskene?”

⁴⁹ Nå, dere har hørt meg fortelle livshistorien min, da jeg kom innom det møtet der. Men dette er en ting jeg aldri har fortalt, aldri fortalt det før i offentligheten. Så de. . . Nå, hvis du ønsker å fjerne det fra opptaket ditt, ja, så kan du gjøre det. Ja vel. Nå, jeg fulgte med på dette, og nå tenkte jeg, “Vel, de menneskene er de lykkeligste menneskene jeg noen gang har sett i mitt liv.” De skammet seg ikke over religionen sin. Vi baptister blir bare litt skamfulle, en gang i blant, vet dere. Skjønner? Og når de går for å be, vet dere, gjemmer de seg bak viften, vet dere. Og—og, men vi. . . Men de menneskene gjorde ikke det, broder, de—de hadde religion på hele innsiden, utsiden, og over hele seg.

⁵⁰ Vel, jeg husker den kvelden da jeg kom på plattformen. Sa: “Alle predikanter på plattformen.” Det var et stevne. De måtte ha det her oppe i nord, på grunn av—på grunn av raseskillet, Jim Crow-loven i sør. Dermed møttes de der fra alle steder. Så satt jeg der oppe. Og han sa. . . Vel, nå det er. . . Jeg hørte alle predikantene gjennom den dagen og den kvelden. De sa at en gammel predikant skulle komme ut, han var en gammel farget mann, bare en liten krans av hår rundt hodet, slik som *det*, stor, lang predikant-kappe på seg, vet dere, fløyelskrage, og det var varmt vær. Stakkars gamle mann kom ut der slik som *dette*. Han sa: “Mine kjære barn,” sa han, “jeg ønsker å fortelle dere,” begynte å vitne. Jeg var omtrent den yngste som satt på plattformen. Og videre sa han: “Jeg sier dere!” Han tok sin tekst

fra over i Job, “Hvor var du da Jeg la verdens grunnvoller? Fortell Meg hvor de er festet.”

⁵¹ Alle disse andre predikantene hadde forkynt om Kristus, på den vanlige måten. Jeg lyttet til dem, gledet meg over dem. Men ikke den gamle gutten! Han gikk tilbake omtrent ti tusen år før verden i det hele tatt ble til. Han reiste opp i Himlene og kom rett ned tvers gjennom skyene, med hva som fant sted. Det de talte om, fant sted på dagen; han talte om hva som fant sted i Himmelen. Han førte Kristus tilbake på den horisontale regnbuen, tilbake der et sted i Evigheten. Ja, han hadde ikke talt i mer enn rundt fem minutter før den gamle mannen, Noe fikk tak i ham. Han hoppet opp i luften og slo hælene sammen, og ropte: “Jippi!” Han hadde omtrent like mye plass som jeg har her oppe. Han sa: “Dere har ikke plass nok for meg til å forkynne,” og avsted fór han.

⁵² Vel, jeg tenkte, “Hvis det vil gjøre det med en mann som er rundt åtti år gammel, hva vil det gjøre med meg? Det er det jeg vil ha. Det er det jeg vil ha.”

⁵³ Men det som slo meg var dette. Nå, vi snakker om demoner nå. Det som fikk tak i meg, var at jeg holdt øye med to menn. En satt på en side og en satt på den andre. Og når Ånden falt, reiste de to mennene seg og talte i tunger og ropte, og ble hvite om munnen. Og jeg tenkte, “Åh, du verden, om jeg bare kunne få det!” Skjønner? “Hvor fantastisk! Åh, det er. . . Jeg ganske enkelt elsker det!” Vel, jeg gikk ut i maisåkeren. Og jeg har fortalt dere livshistorien min. Dere leser om det i boken. Jeg sov hele natten. Og jeg kom tilbake neste morgen, og dermed tenkte jeg at jeg ville prøve det ut. Jeg har en måte å gjøre ting på som ingen kjenner til uten Gud og jeg. Så, det, jeg innleder en samtale og får møte menneskets ånd. Dere ser det rett her på plattformen. Skjønner? Og så derfor begynte jeg å snakke med en av disse mennene. Jeg så dem, de satt nære hverandre, og de bare holdt hverandre i hendene og danset og ropte. Jeg tenkte, “Åh, du store, det høres ekte ut for meg!”

⁵⁴ Og jeg tok tak i den ene hånden hans. Jeg sa: “God dag, sir!”

⁵⁵ Han sa: “God dag.” Veldig hyggelig mann, en slags gentleman-type. Han sa. . .

Jeg sa: “Er du en forkynner?”

Han sa: “Nei, sir. Jeg er bare en lekmann.”

⁵⁶ Og jeg hadde en liten samtale med ham slik at jeg kunne få tak i hans ånd. Skjønner? Han visste ikke det. Ingen visste. Jeg sa ikke noe om det. Mange år gikk før jeg nevnte det. Så de. . . Men da jeg fant det ut, hørtes det riktig ut, helt fullkomment, en kristen mann! Den mannen var absolutt en Guds hellig. Jeg tenkte, “Broder, det er fint.”

⁵⁷ Men det merkelige var, da jeg fikk tak i den andre mannen, var det motsatt. Han levde til og med med en kvinne som ikke var hans kone. Det er riktig. Og jeg så det beveget seg opp mot ham, en visjon. Jeg tenkte, “Åh, du slette tid, det kan ikke stemme.” Og mannen. . .Jeg tenkte, “Nå, nå, denne ånden iblant dem er feil. Det er alt.”

⁵⁸ Så den kvelden da. . .gikk på møtet, og velsignelsene falt, ba jeg til Gud, og Den Hellige Ånd, Herrens Engel stadfestet at det var Den Hellige Ånd. Og den samme Ånd som falt på *denne* mannen falt på *den* mannen. Og da Ånden falt, reiste begge to seg, og begge to ropte og skrek og priste Herren, og talte i tungen og danset. Jeg sa: “Jeg—jeg—jeg kan rett og slett ikke forstå det, Herre. Det. . .Jeg kan ikke se det i Bibelen, hvor det kunne være riktig.” Videre sa jeg: “Kanskje jeg er forført.” Skjønner? Jeg sa. . .Nå, her, jeg—jeg kan ikke. . .Jeg er—jeg er strengt fundamental i Bibelen. Det er nødt til å være Dette. Skjønner? Jeg sa: “Herre, Du kjenner min tilstand, og jeg—jeg er nødt til å se det i Ditt Ord. Og jeg—jeg kan ikke forstå. Når Den Hellige Ånd faller på *denne* mannen, faller Den Hellige Ånd på *den* mannen, og en av dem er en hellig og den andre er en hykler. Og jeg vet det er slik.” Jeg vet det. Uten. . .Jeg kunne ha tatt mannen ut og bevist det for ham, eller kalt ham ut der og da og fortalt ham om det.

⁵⁹ Slik jeg kunne ha gjort med den mannen som satt rett her i går kveld, var ikke noe annet enn en—en bedrager, hvis det noen gang har sittet en der. Og jeg burde ha kalt det ut, men han ville ha reist seg opp og begynt å bråke. Derfor bare lot jeg det gå, av hensyn til møtet, men jeg kjente ham. Ja, sir.

Det var en, to av dem som satt rett bak der her om kvelden, tilhører en bestemt menighet rett her i byen. Skikkelig kritikere! Jeg så dem. Men hadde en gjort noe, ville det bare starte vanskelighetene. Jeg har gjort det mange ganger. Jeg bare lar dem være i fred, ser dere. Det er helt i orden. Gud vet, Han er Dommeren. La dem rope på meg en gang, og da vil dere se noe finne sted, ser dere, la ham.

Slik som demonen, jeg kalte ikke demonen ut. Han bare kom til meg og utfordret meg. Det er da Gud går til aksjon, ser dere, det er riktig, og dere så hva som skjedde. Ja vel. Men jeg bare lar det gå. Gjorde møtet vanskelig, for den ånden kom imot meg hele tiden, ser dere. Og derfor bare fortsatte jeg videre.

⁶⁰ Men nå, disse mennene, jeg kunne ikke forstå det. Og det var to år senere eller tre da jeg var oppe ved Green's Mill i Indiana, her ved speider-reservatet. Jeg var avsides i en gammel hule der jeg ber. Og der inne sa jeg: “Herre, jeg kan ikke forstå hvordan det gikk med den gruppen av mennesker. De fineste menneskene jeg noensinne har møtt i mitt liv, og jeg—jeg kan ikke forstå at det kunne være feil ånd. Når det er. . .hvis da. . .Du kjenner mitt

hjertes oppriktighet. Du vet hvordan jeg elsker Deg og hvordan jeg har tjent Deg. Og den samme Ånd som er her, med meg, var på de menneskene. Og så var Den på den karen der, på akkurat samme måte.” Derfor kunne jeg ikke forstå.

⁶¹ Og Herren kom ned i Sin nåde og viste meg. Her er hva det var. Det må være Bibelsk først. Han sa: “Ta opp Bibelen din.” Og jeg tok opp Bibelen min. Jeg tror jeg holdt Bibelen i ti minutter uten at noen . . . noe mer Ord kom. Jeg ventet bare en liten stund. Jeg hørte Ham si igjen: “Slå opp til Hebreerne 6 og begynn å lese.” Og det gjorde jeg. Og da det kom ned dit, der Det stod: “For jorden som drikker det regnet som ofte kommer ned på den . . . men hvis den bærer torner og tistler, er den forkastet, og forbannelsen nærmer seg. Og den ender med å bli brent.” Og jeg fanget det rett der.

Jeg tenkte, “Der er det. Gud være takk! Der er det.” Skjønner?

⁶² Nå, Jesus sa: “En såmann gikk fram og sådde frø,” gjorde Han ikke? Nå, dere er alle kristne her. Alle sammen løftet opp sine hender, i hvert fall, pinsevenner, gjenedte kristne. Ja vel. De . . . Og Han sa: “En såmann gikk fram og sådde frø. Og mens han sov . . .” Hans hvile, død, i mellomtiden. Skjønner? “Og mens han sov, kom det fram en fiende og sådde ugress i denne åkeren.” Hva er ugress? Villplanter, tornebusker og slikt. Nå, “Og da bonden (predikanten) så dette ugreset vokse, sa han: ‘La meg trekke dem opp.’ Han sa: ‘Nei, nei. Da trekker du opp hveten også. La dem begge vokse sammen.’”

⁶³ Det er en hveteåker her ute. Det er slyngplanter, brennesler, stink-plante og alt mulig annet i den. Er det riktig? Men, nå, inniblant der er hvete. Nå, regnet kommer ofte over jorden for å vanne den. Nå, hva er regnet for? Ikke for å vanne brenneslen. Følg nå med og vær oppmerksom. Ikke for å vanne slyngplanten. Regnet er sendt for hveten, men brenneslen og ugreset er like så tørste som hveten er. Og det samme regnet som faller på hveten, faller på ugreset. Og den lille ugresetplanten vil rette seg opp slik, være glad og fryde seg, like så mye som den lille hveten vil reise seg og rette seg opp.

⁶⁴ “Men ved deres frukter skal dere kjenne dem.” Slik er det. Skjønner? Nå, den samme Hellige Ånd kan velsigne en hykler. Det slo ut noen av dere arminianere, men det er Sannheten. Det er Sannheten. Har lært hellighet, og jeg tror på hellighet også. Men den samme Ånd, regnet faller på den rettferdige og den urettferdige, men ved deres frukter skal dere kjenne dem.

⁶⁵ Hvis jeg ser ut her og går for å få tak i hvete, så får jeg tak i hvete, men ugreset er helt bundet opp. Og de lever av det samme regnet som falt for hveten. Og regnet ble ikke sendt for ugreset, det ble sendt for Hveten. Men regnet som var i åkeren, hveten som var . . . ugreset som var i hveteåkeren, fikk like så mange fordeler

fra regnet som resten av dem gjorde. Og det samme regnet som fikk hveten til å leve, fikk ugresset til å leve.

⁶⁶ Alle ting i det naturlige er et bilde på det åndelige, slik vi lærer. Der er det, demonologi, demoner som etterligner kristendom, til og med velsignelse. Dette er ikke skummet melk brødre, om dere kan gripe det. Skjønner? Skjønner? Nå, det er—det er Sannheten.

⁶⁷ Så, jeg er ikke frelst i dag fordi jeg kan rope. Jeg er ikke frelst fordi jeg føler at jeg er frelst. Jeg er frelst fordi jeg møtte Guds betingelser fra denne Bibelen. Jesus sa: “Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har evig Liv, og skal ikke komme for dom, men har gått fra døden til Livet.” Jeg tror det. Det er riktig. Og på disse betingelsene er jeg frelst, fordi Gud sa så.

⁶⁸ Hvis han fortalte meg at du er frelst fordi noen sa: “En fremfarende, mektig vind traff meg i ansiktet,” så er det fantastisk, men jeg vil vite hvor den fremfarende, mektige vinden kom fra før den traff meg i ansiktet, ser dere. Nå, hva slags liv kommer du til å leve etter at den fremfarende, mektige vinden har truffet deg? Skjønner? Ser dere, det er på frukten din du kjennes. Så demoner kan arbeide rett iblant kristne. Tror dere det? Se på Paulus, Paulus sa . . .

⁶⁹ Nå, det er her Latter-Day-Rain . . . Hvis det er noen av dere her, så tilgi meg hvis jeg sier noe imot dere. Jeg ønsker ikke å si noe mer imot dere enn mot Assemblies, eller hvilken som helst, baptistene, eller noen andre. Det er Sannheten som er Sannheten. Der dere gikk feil, var dette: dere gjør profeter ut av de mennene og slikt som ikke er profeter. Profeter har ikke “fått håndspåleggelse” og sendt ut. Profeter er født. Skjønner? I Bibelen, er det en profetisk *gave*. Det er der feilen deres var, mellom den profetiske gaven og en profet. Gaven . . .

⁷⁰ “Gud, han som i tidligere tider mange ganger og på mange måter talte til fedrene ved profetene, har i de siste dager talt til oss gjennom Hans Sønn, Jesus Kristus.” Og Kristi Legeme har ni åndelige gaver som virker i det. Og det kan være på *denne* kvinnen i kveld, i en profeti, og aldri mer i resten av hennes liv. Det kan være på *den* kvinnen neste kveld. Kan være på *denne* mannen neste gang. Kan være på *denne* bak der neste gang. Men det gjør ikke henne til en profet, det gjør ikke noen til en profet. Det er en profetiens gave i dere.

⁷¹ Og før denne mannen eller denne profetien kan bli gitt til menigheten, må det bli prøvd framfor to eller tre åndelige dommere. Er det riktig? Ifølge, nå, Paulus sa: “Dere kan alle profetere, en etter en.” Hvis noe blir åpenbart til *denne*, så la *den* tie. Vel, det ville gjort hele flokken til profeter, ifølge dagens lære. Nei, pinsemenighet, vi har rotet til alt sammen. Og det er grunnen til at Gud ikke kan komme inn, før vi får oppklart

dette og ut ifra Bibelen. Det er riktig. Du er nødt til å finne den rette stien. Hvordan skal du kunne bygge et hus uten å se på plantegningen? Skjønner? Du er nødt til å begynne riktig.

⁷² Nå, der inne, en profet, du så aldri noen stå foran Jesaja, Moses. Én stod, Kora, en dag, og prøvde å diskutere med ham, og Gud sa: “Atskill deg, Jeg kommer til å åpne opp jorden og . . .” En profet er født. “Gaver og kall . . . uten omvendelse.” Det er Guds forutbestemmelse, fra baby og opp. Alt var fullkomment riktig hele tiden, nøyaktig det han sa var sannheten og stadfestet og gitt ut. Det er Guds Ord som kommer til profeten. Men en profetiens gave er i menigheten.

⁷³ Nå, du sa: “Vel, profetene er Det Gamle Testamente.” Åh, nei! Det Nye Testamente hadde profeter.

⁷⁴ Agabus var en—var en Nytestamentlig profet. Se på den profetiske Ånden som falt ned der og fortalte Paulus om det. Deretter kom Agabus ned fra Jerusalem, og fant Paulus, og bandt beltet hans rundt seg, og snudde seg og sa: “SÅ SIER HERREN, mannen som bærer dette vil bli bundet i lenker når han kommer til Jerusalem.” Agabus, som stod fram og fortalte, forutsa hva som ville skje, han var en profet, ikke en mann med en profetisk gave.

⁷⁵ Og helbredelsesgaven og alle de gavene, min pinsevenn, du har blandet det sammen. Gavene er i menigheten, underlagt hvem som helst i menigheten, enhver som er døpt inn i Legmet. “Ved én Ånd er vi alle døpt inn.” Og Bibelen sier . . .

“Vel, jeg har helbredelsesgaven.”

⁷⁶ Vel, Bibelen sier, “Bekjenn deres feil for hverandre, og be for hverandre.” Hver person ber for den andre. Vi er ikke en delt gruppe; vi er en kollektiv, samlet gruppe. Skjønner?

Nå, og der er det at demoner noen ganger opererer.

⁷⁷ Nå, følg med på hva Paulus sa: “Om en taler med tunger og den annen tyder og hva enn han sier, la det først bli prøvd før—før menigheten kan motta det.”

⁷⁸ Nå, det vil ikke være å sitere Skriften eller noe lignende det. Gud gjentar ikke Seg Selv. Men det vil være en advarsel til menigheten. Videre dersom gode dommere sier: “La oss ta imot det. Helt i orden, det var fra Herren.” Den andre sier: “La oss ta imot det.” På to eller tre vitners ord, skal enhver sak stå fast. Dermed tar menigheten imot det og forbereder seg på det. Hvis det ikke skjer, hva det sa, så har dere en ond ånd iblant dere. Det er riktig. Og hvis det skjer, da takk Gud, Guds Ånd er iblant dere. Skjønner? Nå, det er der dere må passe på og være forsiktige. Så, ikke prøv å press. Jeg kunne ikke få meg til ha brune øyne når jeg har blå, ser dere, jeg må være fornøyd med blå øyne. Nå, det er der demoner arbeider i sfæren til åndelige mennesker.

⁷⁹ Nå, vi har noe dypt noe som kommer her, og jeg håper det ikke er for dypt. Nå, over i Første Samuelsbok 28, ønsker jeg nå å lese noen Skriftsteder. Jeg vil at dere skal lytte nøye etter. Og jeg ønsker å trekke frem “demoner,” vise dere hvordan de virker rett i menigheten, og hvordan satan har en etterligning for hver ekte ting som finnes. Nå kan dere se ifølge Bibelen at demoner kommer blant kristne og de etterlikner.

⁸⁰ Og mange ganger har vi erklært folk å være kristne når de sier: “Jeg tror på Jesus Kristus.” Vel, djevlene tror på det samme og skjelver. Det er ikke noe tegn på at du er frelst. En av disse kveldene vil jeg ta for meg utvelgelse, og da vil dere se hva frelse betyr. Skjønner? Du hadde ingenting med det å gjøre til å begynne med eller til sist eller noe du kan gjøre med det. Gud frelser et menneske betingelsesløst. Jøye meg, den sank dypt, gjorde den ikke? Nå, det er like så godt å få dette ut av deres system mens vi holder på med dette. Ja vel.

⁸¹ Abraham var begynnelsen på vår tro. Er det riktig? Åh, Abraham hadde løftet. Og Gud kalte Abraham fordi han var en stor mann, antar jeg? Nei, sir. Han kom ned ut fra Babylon, i—i kaldeernes land, i byen Ur, og Gud kalte ham og gjorde Sin pakt med ham, betingelsesløst. “Jeg vil frelse deg. Og ikke bare deg, Abraham, men din Ætt,” betingelsesløst.

⁸² Gud gjorde en pakt med mennesket, og mennesket bryter sin pakt hver gang. Mennesket overholdt aldri sin pakt overfor Gud. Loven ble aldri overholdt. De klarte ikke å overholde loven. Kristus måtte Selv komme og overvinne loven, fordi nåden allerede hadde tilveiebrakt en Frelser. Moses tilveiebrakte en vei til å unnfly, og deretter redningen rettere sagt, og folket ville etter det fremdeles ha noe å gjøre. Mennesket prøver alltid å gjøre noe for å frelse seg selv, når en ikke kan gjøre det. Det er hans natur. Så snart som han fant ut at han var naken i Edens hage, så lagde han noen fikenblad-forklær. Er det riktig? Men han fant ut at det ikke virket. Det er ikke noe et menneske gjør som kan frelse seg selv. Gud frelser deg betingelsesløst ned gjennom tiden. Og så når du er frelst, da er du frelst.

⁸³ Se på Abraham. Der var han, dro over, og Gud ga ham Palestinas land og fortalte ham å ikke dra derfra. Enhver jøde som forlot Palestina var frafallen. Gud fortalte ham å bli der. Hvis Gud sier at du skal gjøre et eller annet, og du ikke gjør det, så er du frafallen. Er det riktig? Ja vel, en tørke kom, for å prøve Abrahams tro. Og istedenfor at Abraham ble der, nei, han kunne ikke bli der, så flyktet han, og tok Sarah og reiste omtrent tre hundre miles (skulle ønske jeg hadde tid til å ta for meg det) ned til et annet land.

⁸⁴ Og da han kom ned dit, og deretter traff han denne store kongen der nede Abimelek. Han var en ung kar og han var på utkikk etter en kjæreste, dermed fant han Abrahams kone,

Sarah, og ble forelsket i henne. Og Abraham sa: “Nå, si til ham at du er min søster og jeg er din bror.”

⁸⁵ Så det behaget Abimelek, derfor sa han: “Ja vel, vi tar henne bare bort til slottet.” Og jeg antar at kvinnene pyntet henne opp, og han skulle gifte seg med henne neste dag.

⁸⁶ Og Abimelek var en god mann, en rettferdig mann. Og den natten mens han sov, kom Herren til syne for ham og sa: “Du er så godt som en død mann.” Han sa: “Mannens . . . Kvinnen som du har der ute for å gifte deg med, er en annen manns kone.” Nå, følg med. “En annen manns kone.”

⁸⁷ Men, han sa: “Herre, Du kjenner mitt hjertes ærlighet,” en rettferdig, hellig mann. “Du kjenner mitt hjertes ærlighet. Mannen sa til meg at det var hans ‘søster.’ Og sa ikke hun til meg, selv, at det var ‘min bror’?”

⁸⁸ Han sa, Gud sa: “Jeg kjenner ditt hjertes ærlighet, og det er derfor Jeg har hindret deg fra å synde imot Meg. Men det er Min profet!” Halleluja!

⁸⁹ Hva var han? Frafallen og en liten løgnaktig person. Er det riktig? Åh, nei, det fins ingen små hvite løgner. De er enten svarte løgner eller så er de ikke løgner i det hele tatt. Mannen satt der ute og fortalte en blank løgn, og sa at det var hans “søster” når det var hans kone, gikk krokveier, og falt fra.

⁹⁰ Og her var en rettferdig mann som stod fremfor Gud, og sa: “Herre, Du kjenner mitt hjerte.”

⁹¹ “Men Jeg vil ikke høre din bønn Abimelek, men ta ham . . . ta henne tilbake og la ham be for deg. Han er Min profet; Jeg vil høre ham.” Ja, en frafallen, løgner, men, “Det er Min profet.” Er det Sannheten? Det er Bibelen.

⁹² Nå, ikke gå rett for langt over hit på den kalvinistiske siden, “En gang i nåde, alltid i nåde,” for du vil komme i unåde. Skjønner? Nå, bare et øyeblikk, vi vil få tid denne uken til å bringe det opp og vise dere hvor balansert det er. Men ikke tro at bare fordi du har gjort noe galt at du er fortaapt for evig. Du er et Guds barn, du er født av Guds Ånd, dere er sønner og døtre av Gud, og fruktene vil vitne for seg selv. Slik er det.

⁹³ Nå, her er vi, sitter i landet. Nå, jeg ønsker å lese her, det 6. verset.

Da Saul spurte HERREN om råd, svarte ikke HERREN ham, verken ved drøm eller ved Urim eller ved en profet.

Og da sa Saul til tjenerne sine: Finn meg en kvinne med som kan mane fram døde, så vil jeg gå til henne og spørre henne.

Jeg kunne ha lagt til noe rett her, for bare . . . “Finn meg en kvinne som kan mane fram døde.”

...Tjeneren hans sa til ham: *Se, det er en kvinne i End-Dor. Hun kan mane fram døde.*

Så gjorde Saul seg ukjennelig, og tok på seg klær, andre klær, så dro han av sted, to...og to menn var med ham. Om natten kom de fram til kvinnen, og de sa: jeg ber deg, ...spå for meg ved å mane fram for meg, ... fram for meg den jeg nevner for deg.

Da sa kvinnen til ham: Hør, du vet selv hva Saul har gjort, vet vel, hvordan han har drevet bort fra landet alle som maner fram døde og...spiritisme: Derfor...legger du da en snare for mitt liv, og så jeg må dø?

Og Saul svarte, sverget for henne ved HERREN og sa: Så sant HERREN lever, skal det ikke komme noen skyld på deg...

Da sa kvinnen: Hvem skal jeg mane fram...deg? Og han sa: Du skal mane fram Samuel for meg.

Men da kvinnen fikk se Samuel, skrek hun høyt. Kvinnen talte til Saul og sa: Hvorfor har du sveket meg? For du er Saul.

Kongen sa til henne: Frykt ikke. Hva så du? Kvinnen sa jeg...til Saul: Jeg så en gud som steg opp fra jorden.

Da sa han til henne: Hva slags skikkelse har han? Hun sa: En gammel mann kommer opp; og han er dekket med en kappe. Da Sam-...(Det var profetkappen, selvfølgelig. Skjønner?)...skjønnte at det var Samuel, og han stod på...og med ansiktet mot jorden.

Samuel sa til Saul: Hvorfor har du uroet meg og ved å mane meg fram? Saul svarte, og sa: Jeg er i stor trengsel, fordi filisterne går til strid mot meg, og Gud har vendt seg fra meg og ikke svart meg mer, verken ved profet eller ved drøm. Derfor...jeg kalt på deg, så du kunne gjøre kjent for meg hva jeg skulle gjøre.

Da sa Samuel: Hvorfor...spør du...meg, når HERREN har vendt seg fra deg og—og er blitt din fiende?

HERREN har for sin egen skyld gjort det han talte ved meg. For HERREN har revet kongedømmet hans ut av din hånd, og gitt det til og med...David.

⁹⁴ Nå, mange av dere er kjent med dette. Nå ønsker vi å gå rett inn i det, og Gud hjelpe oss nå, i en liten stund, til å gå inn i dette. Følg nå med. Det var en mann, Saul, som en gang ble ansett for å være en profet, for han profeterte med profetene. Er det riktig, lærere? Nå, her var mannen frafallen. Er det riktig? Men husk hvor Samuel sa han ville være, sammen med ham, neste dag. Gikk bort for tidlig, ser dere. Ja vel, hvis du ikke hører på Gud, vil Gud ta deg bort fra jorden.

⁹⁵ Se i Korinterbrevet der, hvordan Paulus satte folket i orden. Han sa: “For det første, takker jeg Gud for dere, for at det ikke er noen slik ting iblant dere, og så videre, og hvordan at— at dere ikke mangler noen åndelig gave.” Fortalte dem hva de var, posisjonelt i Kristus. Deretter begynte han å hamre ned på dem, fortalte dem om deres kvinnelige forkynnere, og hvordan de handlet, og hvordan de åt ved Herrens bord.

Og til og med en mann som levde med sin stemor, og han sa til denne mann i Kristus: “Overgi ham til djevelen, for kjødets ødeleggelse, slik at hans sjel kan bli frelst.” Ser dere, slik er det, overgi ham. Bibelen sier: “Av denne grunn er mange syke og svake iblant dere, og mange sovner inn,” går bort for tidlig på grunn av synd. Gud tar dere bort; et godt tegn på at dere var kristne, dersom dere ble tatt.

⁹⁶ Så, legg nå merke til her, Saul ble sett på som en av profetene eller blant profetene, fordi han profeterte. Og nå hadde han falt fra, fordi han var ulydig mot Gud, og riket hans ble revet ut av hans hender og gitt i Davids hender, som Gud hadde salvet ved Samuel, med oljekruset.

⁹⁷ Legg så merke til, det var tre måter de hadde til å finne ut om ting var fra Gud; det første var—var profeten, det andre var en drøm, og det tredje var en Urim og Tummim. Og ingen av dem ville gi svar. Nå, dere vet hva en profet er, dere vet hva en åndelig drøm er, og dere vet hva Urim Tummim var. Vet dere, her om dagen spurte jeg en—en mann hva Urim var, og den mannen kunne ikke fortelle meg hva det var; Urim Tummim. Selvfølgelig, var det Gud som svarte ved disse. Skjønner?

⁹⁸ Og djevelen lager en etterligning av hver av disse; trollmannen, den falske profet, og krystallkulen. Skjønner?

Nå, Urim Tummim hang på Arons bryst *her*, og Urim Tummim dekket over de steinene. Og de hang det i templet. Og når de ikke var sikre, gikk de fremfor Gud for å få svar, og et lys blinket på Urim Tummim, hvilket, om det var Guds vilje eller ikke. Nå, når Urim Tummin ikke svarte . . . Nå, det var det direkte svaret fra Gud.

Nå, dagens Urim og Tummim; spåmannen tok en krystallkule, for å etterligne Det; en falsk ting. Gud er i treenighet; Guds krefter er i en treenighet. Og djevelen er i en treenighet, og hans krefter er i en treenighet. Og jeg kan bevise det ved Bibelen. Og denne Urim Tummim; var bare krystallkulen som djevelen bruker i dag. Og den falske profet her i dag, den som vi har nå, var . . . Eller heksen eller spådamen der ute, tok profetens plass på djevelens side. Ser dere hva jeg mener?

⁹⁹ Nå, så Urim Tummim i dag er denne Bibelen. Hvis noen har gitt en profeti eller en drøm, og det ikke samsvarer eller gjenspeiler Guds Bibel er det falskt. Tro det ikke.

¹⁰⁰ En mann kom til meg fra India for ikke lenge siden, hvor jeg skal reise til, en fin liten forkynner. Han sa: “Broder Branham, jeg kom over her.” Sa: “En kvinne som hadde Den Hellige Ånd, og,” sa, “hun var virkelig en vennlig og hyggelig kvinne.” Han sa: “Og hun hadde vært gift fire ganger, og levde med sin fjerde ektemann. Og jeg sa: ‘Vel, hvordan kunne det ha seg, Herre?’” Og sa: “Jeg gikk til Ham og sa: ‘Åh, ære være Gud!’ Sa: ‘Halleluja! Priset være Herren!’” Bare en av det slaget, vet dere. “Sa: ‘Halleluja! Priset være Herren!’” Sa: “Herren sa til meg, ‘Her, Jeg skal gi deg en drøm.’” Og sa: “Jeg drømte at min kone, jeg så henne leve i utroskap. Og hun kom tilbake til meg og sa: ‘Åh, vil du tilgi meg, Victor? Vil du tilgi meg? Jeg. . .’ ‘Vel,’ sa jeg, ‘selvfølgelig, jeg vil tilgi deg og ta deg tilbake.’” Han sa: “Nå, det var det jeg gjorde.” Sa: “Ser du, jeg tilga.”

¹⁰¹ Jeg sa: “Victor, drømmen din var veldig nydelig, men djevelen ga den til deg.”

Han sa: “Hvorfor?”

¹⁰² Jeg sa: “Samsvarer ikke med Guds Ord. Hun lever i hor. Absolutt. Hun kan ikke leve med fire menn. Riktig. Forlater hun den og går tilbake til sin første, er hun verre stilt enn hun var til å begynne med. Hun er nødt til å leve enslig resten av sitt liv.” Jeg sa: “Du vet at det ikke samsvarer med Guds Ord. Så hennes. . . Din drøm var usann.” Jeg sa: “Den samsvarer ikke med Denne.”

¹⁰³ Og når en profet hadde gitt en profeti, og de talte, og ønsket å se om den profetien var sann, la de den fremfor Urim Tummim. Og dersom Guds Røst kastet lys på Urim og Tummim, så var det absolutt Sannheten. Og dersom en mann gir en tydning, gir en drøm, gir noe fra Bibelen, og, eller et eller annet, og det ikke samsvarer med Guds Bibel så er det falskt. Der er dagens Urim Tummim. Guds Ord taler og det er direkte Guds Røst slik som Urim Tummim var før Bibelen ble skrevet. Amen! Halleluja! Jeg føler meg ganske religiøs akkurat nå. Ikke ta meg for å være fanatisk, hvis du gjør det. Jeg vet, jeg vet hvor jeg står. Jeg er ikke oppstemt. Det er riktig.

¹⁰⁴ Her er Sannheten, Guds Ord! Jeg bryr meg ikke om hva slags drøm du hadde eller hva slags profeti du kom med, hvis det ikke er Guds Ord, er det feil, hvis det ikke samsvarer med Ordet. Det er det som er problemet i dag. En har en drøm, en har en visjon, en har en tunge, en har en åpenbaring; det har fått alt sammen i en slik uorden og alle ting, dere har denominasjoner og bryter opp alt. Dere burde bringe det tilbake til et endelig fundament, og det er Guds Ord. Det er sant.

¹⁰⁵ Menigheter bygges på slikt og sier: “Åh, Jesus kommer på en hvit hest. Jeg vet det. Jeg så Ham i et syn.” De danner en menighet av det slaget. “Åh, halleluja! Han kommer på en sky.” De danner den på den måten. Bryter opp og atskiller seg, og kaller hverandre for, “oppholdssted for gribber,” og

“tilholdssted for lus,” og alt mulig slikt. Men, broder, det viser bare fra begynnelsen at ditt hjerte ikke er rett med Gud når du gjør slikt. Det er riktig. Vi er brødre. Vi må holde sammen. Vi trenger hverandre.

¹⁰⁶ Nå se her. Saul hadde falt fra, og han drar opp. Han, Gud, hadde vendt Sitt ansikt fra ham. Og han dro opp og han forhørte seg med profetene. Profetene gikk og prøvde å profetere, og Gud stengte av og ville ikke gi en visjon. Profeten gikk ut og sa: “Jeg kan ikke. Nei. Han fortalte meg ikke noe om deg.”

¹⁰⁷ Vel, deretter sa han: “Herre, gi meg en drøm.” Natt etter natt og ingen drøm kom.

¹⁰⁸ Så går han inn til Urim Tummim, og han sier: “Å Gud! Jeg har prøvd profetene, jeg har prøvd drømmer, nå må Du hjelpe meg. Vil Du gjøre det?” Stengte det av, ikke noe Lys blinket i det hele tatt.

¹⁰⁹ Deretter tydde han til ei heks, lavt, nedverdiggende. Og han dro ut til henne, krøp inn der og forkledde seg selv. Og denne heksten går ut og kaller opp Samuels ånd.

¹¹⁰ Nå, jeg vet hva dere tenker. Mange sier: “Det var ikke Samuel.” Men Bibelen sier at det var Samuel, og det var Samuel. Underlig hvordan en kan fange det opp, er det ikke? Men det var Samuel. Bibelen sier at det var det.

¹¹¹ Og denne heksta kunne kalle ham opp, og hun kalte opp Samuel. Og Samuel var et annet sted, men var bevisst på hva som skjedde, og stod fremdeles med profetkappen sin på seg. Så, broder, når du dør, så er du ikke død, du lever et sted, et eller annet sted.

¹¹² La meg stoppe bare et øyeblikk, for å få analysert denne demonologien litt. Hun var en demon, men hun var i nær kontakt med den åndelige verden. Nå, i dag er det mange spiritualister som vet atskillig mer om den åndelige verden enn folk som bekjenner at de er kristne, men likevel var hun en demon. På Bibelens tid var det på samme måte.

¹¹³ Da Jesus var her på jorden, var det professorene og de lærde og lærerne, noen av de beste som var, ut fra bedre presteskoler enn vi kunne frembringe i dag. Og hellige menn med godt rykte, måtte de være. Om en levitt ble funnet, måtte han bli funnet uklanderlig, rettferdig på alle måter. Og likevel visste den mannen ikke noe mer om Gud enn en kanin vet om truger. Da Jesus kom, klarte han ikke å gjenkjenne Ham, og han kalte Jesus en “djevel.” Han sa: “Han er Beelsebul, djevelens fyrste.” Er det riktig?

¹¹⁴ Og her kom det usleste slaget av en demon, som hadde en mann bundet der ute blant gravene, og slikt, og de ropet ut. Djevelen selv sa: “Vi vet Hvem Du er. Du er Guds Sønn, Den Hellige Ene.” Er det riktig? Hekser og trollmenn, djevler

gjenkjente Ham som Guds Sønn; mens utdannede teologiske seminar-predikanter utga Ham for å være Beelsebul. Hvem hadde rett, djevelen eller predikanten? Djevelen hadde rett. Og broder, det har ikke forandret seg særlig mye i dag. De gjenkjenner ikke Guds kraft.

¹¹⁵ Uansett hvor mye lære du har, kan du banke det inn i deg. Gud er ikke i store ord. Gud er i et ærlig hjerte. Du kan stå her og tale store ord, som jeg vet ikke hva, det fører deg ikke nærmere Gud. Du kan stå og øve deg på hvordan du skal gjengi prekenen din og si disse tingene, det fører deg ikke nærmere Gud. Du kan lære ordbøker inntil du sovner over en, og fremdeles ville det ikke føre deg nærmere Gud. Et ydmykt overgitt hjerte i enkelhet er det som fører deg til Gud. Og det er sant. Amen! Gud elsker et ydmykt hjerte. Nå, uansett om du ikke kjenner din ABC, det spiller ingen rolle. Bare et ydmykt hjerte! Gud bor i et ydmykt hjerte; ikke i utdanning, det er ikke i skoler, ikke i teologi, seminarer, ikke i alle disse ulike andre stedene; ikke i store ord eller ikke på klassiske steder. Gud bor i menneskehjertet. Og desto lavere du kan bryte deg selv ned, jo enklere, desto større kan du bli i Guds øyne.

¹¹⁶ La meg gi dere noe. Jeg ser at åkrene deres er fulle av hvete her ute. Et modent hveteaks bøyer alltid sitt hode. Et lite skudd stikker opp der, og vifter omkring som om det vet alt mulig, det har det ikke i hodet. Det er slik det er med mange av disse karene som tror de har en hel masse i hodet sitt, og ingenting i hjertet sitt. Eller, et hellig hode vil bøye seg for Kraften, anerkjenne Jesus Kristus som Guds Sønn, og tro Hans gjerninger.

¹¹⁷ “Og Han er den samme i går.” Åh, de anerkjenner Ham så visst, ut ifra et historisk perspektiv. Men det er ikke en historisk ting. Folk står opp og sier: “Åh, jeg tror på pinsen da de hadde den store utgytelsen og slikt som det,” og maler en ild. En frysende mann kan ikke bli varmet av en malt ild. Malt ild varmer ikke. Det var det de var. Hva er det i dag, hvis Han er den samme i går, i dag og for evig? Det er malt ild. En eller annen som fryser i hjel sier: “Se på den store ilden de hadde.” Men, det gjør jo ikke deg varm.

¹¹⁸ Det de gjorde i Pinsen, det de hadde i det tidlige Testamentet, det har vi i dag! Og så snart Gud kan få glattet det ut, og satt Menigheten sammen, vil Bortrykkelsen komme. Men vi kan ikke engang få tro for Guddommelig helbredelse, langt mindre Bortrykkelsen, fordi vi alle har rotet oss bort, den ene *denne* veien og den andre *den* veien. “Doktor *Så-og-så* sa Det var *dette*. Vel, predikanten min sa at Han var *Dette*.”

¹¹⁹ For en stund siden sa en kvinne: “Han er bare en svindler.” Sa: “Presten min fortalte meg det.” Jeg skulle ønske presten hennes ville komme ned hit en gang, så skulle vi se hvem som er svindleren. Ja. Vi vil se hvem som er svindleren. Kom og prøv det.

¹²⁰ Her for ikke lenge siden i Harlingen Texas hadde vi et møte der. Og de hadde store plakater ut over på bilene den kvelden som jeg reiste bort dit, og de sa at FBI var der for å avsløre meg som en svindler. En liten jente hadde blitt helbredet oppe der i Texas et sted. Hun var langt oppe i, og jeg—jeg antar omtrent tusen miles, langt oppe rundt Panhandle. Og dette var langt nede i Harlingen, nede ved grensen. Broder Baxter kom, sa: “Broder Branham,” sa, “du har aldri sett et lignende uorden der nede, omtrent fire eller fem tusen mennesker.” Og sa: “Og videre, over det hele, FBI kommer til å gripe deg på plattformen i kveld og avsløre deg.”

Jeg sa: “Vel, jeg er virkelig glad for det.”

¹²¹ Sa: “Vet du den lille jenta som ble helbredet her om kvelden?”

¹²² Jeg kom hjem fra . . . gikk inn på rommet mitt. Jeg hørte noe som gråt, og kikket omkring. Jeg tenkte kanskje noen hadde blitt overfalt. Det var ei jente. Og jeg kikket tilbake. Jeg sa . . . Og jeg gikk tilbake, jeg sa: “Hva er i veien, frøken?” Og det var to små jenter som stod der omtrent sytten, atten år gamle, hver av dem, med armene rundt hverandre og gråt.

¹²³ Sa: “Broder Branham!” Jeg skjønnte da at de kjente meg. Sa: “Vi, jeg kjørte henne hele veien ned hit.” Sa: “Hun må på sinnssykehuset.” Og den lille jenta var i mitt møte oppe ved Lubbock i Texas. Og sa: “Jeg visste at hvis jeg noen gang klarte å få henne ned hit og du ba for henne, så tror jeg Gud ville helbrede henne.”

¹²⁴ Vel, jeg tenkte, “For en tro!” Og jeg sa: “Vel, nå, søster, kan du få henne . . .” Og akkurat da sa jeg: “Dere kom ned hit i en gul toseters bil, gjorde dere ikke?”

Sa: “Ja!”

Og jeg sa: “Moren deres er en invalid.”

Hun sa: “Det er riktig.”

Jeg sa: “Dere tilhører metodistkirken.”

Hun sa: “Det er nøyaktig sannheten.”

¹²⁵ Og jeg sa: “På veien ned, holdt dere på å velte. Du og denne jenta lo da dere kom rundt der hvor det var halvparten betong og halvparten asfalt, og dere tok en sving.”

Hun sa: “Broder Branham, det er sannheten!”

Jeg sa: “Og, SÅ SIER HERREN, jenta er helbredet.”

¹²⁶ Neste dag satte hun byen i fyr og flamme ved å fortelle alle, og gikk rundt med det. Selvfølgelig kjente de henne ikke der, om hun noen gang hadde vært i den tilstanden eller ikke. Og senere den dagen, jeg . . . sa broder Baxter: “Broder Branham,” sa, “disse jentene er der nede og pakker kofferten sin.” Og dette er en ting som han ikke visste at jeg visste. Økonomien vår hadde

gått rett nedover. Jeg lot ham aldri snakke om det. Men en av jentene hadde lagt ni hundre dollar i—i kollekten kvelden før det, og sendt økonomien til topps. Nå, han, han vet det ikke til denne dag, men jeg visste det. Skjønner? Slik at jeg. . . Gud sa til meg at det ville ordne seg.

127 Og broder Baxter sa: “Broder Branham,” sa, “du bør la meg holde en liten kollekt-tale.” Sa: “De har hatt noen av disse her Guddommelige helbrederne her nede som nettopp har bedt om penger av disse menneskene.”

128 Jeg sa: “Ikke i det hele tatt. Nei, sir. Du kommer ikke til å gjøre det. Broder Baxter, når som helst du ber om penger på den måten, det er tidspunktet da du og jeg bare tar hverandre i hendene som brødre, jeg vil gå alene. Skjønner?” Jeg sa: “Du gjør ikke det.” Jeg sa: “Gud eier kveget på tusen åser, og alt tilhører Ham. Jeg tilhører Ham. Han vil sørge for meg.”

Han sa: “Ja vel.”

129 Og akkurat den kvelden sa han: “Broder Branham, se her. Noen. . . Se her! Det er en konvolutt her, ikke noe navn på den, som har ni hundre dollar i seg. Helt nøyaktig det vi trenger for å komme i balanse.”

Jeg sa: “Broder Baxter.”

Han sa: “Tilgi meg.”

130 Så jeg visste da at det var den jenta. Og videre—videre neste dag sa broder Baxter: “Broder Branham, de er der nede og pakker sammen klærne sine og gråter.”

Jeg sa: “Hva er i veien?”

Sa: “Du bør gå ned og se til dem.”

131 Jeg gikk ned til rommet der de var. Jeg sa: “Hvilket rom er de på?” Jeg gikk ned dit og banket på døren. Jeg hørte at de gråt. Jeg banket på døren, og jenta kom til døren, hun sa: “Åh, broder Branham, jeg er så lei meg.” Hun sa: “Jeg har gitt deg alle disse vanskelighetene.”

Jeg sa: “Vanskeligheter? Hva er i veien søster?”

Hun sa: “Åh, jeg har fått FBI etter deg.”

Og jeg sa: “Åh, er det riktig?”

132 Sa: “Ja.” Sa: “Jeg antar at jeg har vitnet for mye rundt i byen i dag og slikt.”

Jeg sa: “Nei.”

133 Og hun sa: “Broder Branham, FBI er der borte, er der borte, og kommer til å avsløre deg i kveld.”

134 Jeg sa: “Vel, hvis jeg—hvis jeg gjør noe galt, så trenger jeg å bli avslørt. Skjønner?” Jeg sa: “Ja visst. Hvis forkynnelsen av Evangeliet trenger å bli avslørt, vel, så la oss gjøre det. Skjønner?” Jeg sa: “Jeg—jeg—jeg lever ved denne Bibelen, og

det denne Bibelen ikke sier. . . Denne er mitt forsvar, rett her. Skjønner?” Og jeg sa, og han. . .

Hun sa: “Vel,” sa, “Jeg er bare lei meg for at jeg gjorde det jeg gjorde.”

Jeg sa: “Du har ikke gjort noe, søster.”

Hun sa: “Vel, er du ikke redd for å dra bort dit?”

Og jeg sa: “Nei.”

Hun sa: “Vel, FBI er der.”

¹³⁵ Jeg sa: “Vel, jeg har hatt dem i møtet mitt før og de ble frelst.”
Jeg sa: “Herr Al Farrar. . .”

¹³⁶ Kaptein Al Farrar, mange av dere kjenner til omvendelsen hans der oppe i Tacoma, Washington, ble frelst rett nede på skytebanen. Kom på møtet, han sa: “Jeg har fulgt denne mannen i to år. Og jeg hørte om finansene, og jeg har holdt øye med det, og gått gjennom alt.” Og sa: “Det er Sannheten, dere hører ikke på en fanatiker i kveld, dere hører på Sannheten.” Sa: “En av mennene i politiet, som jeg fikk en lege til å se på barnet hans og sendte ham gjennom bønnekøen,” og sa, “barnet ble fortalt nøyaktig hva som feilte det, og hva som hadde skjedd med det. Og sa: ‘I løpet av åtte dager vil det være tilbake på skolen, et polio-tilfelle.’” Og sa: “På den åttende dagen gikk barnet tilbake på skolen.” Sa: “Jeg har fulgt ham i to år,” foran ti tusen mennesker. Det er det helt. . . Det er et bilde av det, Seattle-møtet, i—i boken deres. Han sa: “Jeg vil at dere alle skal vite at dere ikke hører på en slags religiøs kvakksalver. Dere hører på Sannheten.” Kaptein Al Farrar. Og neste dag ledet jeg ham til Gud, og han mottok Den Hellige Ånd på en skytebane, nede på et stort sted der ute.

Jeg sa: “Kanskje denne karen vil gjøre det samme.”

Så sa hun: “Er du redd for å dra over dit?”

¹³⁷ Jeg sa: “Redd? Nei, så visst ikke. Så visst ikke. Hvorfor skulle jeg være redd når Gud har sendt meg for å gjøre det? Han er den Ene som utkjemper kampen, ikke meg.” Så sa jeg: “Nå, jeg vil at alle dere skal holde dere unna.” Og så. . .

¹³⁸ Vi dro over til møtet den kvelden, stedet var overfylt. Og vaktmesteren der kom ut og sa: “Pastor Branham, jeg har leid ti meksikanske barn.” Sa: “Se her, ‘Pastor Branham skal bli avslørt i kveld av FBI, som en religiøs fanatiker,’” eller noe lignende det. Og sa: “Det er på alle bilene. Rive ned. . .” Sa: “Jeg leide ti små meksikanske barn, som vil gå og rive alle ned og legge dem der borte.” Sa: “Åh, om jeg bare kunne få tak i den fyren!”

¹³⁹ Jeg sa: “Ikke vær bekymret, sir. Gud vil få tak i ham, ser du.”
Jeg sa: “Bare la ham være i fred.”

¹⁴⁰ Dermed kom han bort. Og den kvelden da vi kom inn, jeg vil aldri glemme det, gikk inn i rommet. Jeg. . . Broder Baxter sang *Bare du tror*. Han sa: “Nå, broder Branham sier at vi i kveld skal

forlate bygningen.” Sa: “Jeg går der bak og setter meg ned.” Han sa: “De er i ferd med å avsløre ham i kveld her på plattformen.” Han sa: “Jeg har sett ham i mange harde slag, og sett Gud ta hans side.” Sa: “Jeg—jeg går bare bak og setter meg ned.”

¹⁴¹ Jeg gikk opp. Jeg sa: “Jeg leste nettopp en liten artikkel her om at jeg skulle bli avslørt i kveld på plattformen her.” Jeg sa: “Jeg vil at FBI-agentene nå skal komme frem og avsløre meg her oppe på plattformen.” Jeg sa: “Jeg står her som forsvarer av Evangeliet; jeg vil at dere skal komme og avsløre meg.” Jeg ventet. Jeg sa: “Kanskje de ikke er her ennå.” Jeg visste hvor jeg stod. Han hadde allerede vist meg opp på rommet mitt, hva som skulle skje, før jeg dro, ser dere. Og jeg sa, jeg sa: “Kanskje jeg bare skal vente litt. Kanskje vi skal synge en sang?” Og noen kom opp og sang en solo.

¹⁴² Jeg sa: “Herr FBI-agent, er du på innsiden eller ute? Jeg venter på å bli avslørt. Vil du komme fremover?” Ingen kom. Jeg fortsatte å lure på hvor det var hen. Herren fortalte meg hva det var. Det var to frafalne predikanter, og jeg—jeg fulgte med. Jeg så en svart skygge som hang i hjørnet. Jeg visste hvor det var hen. Jeg kikket bort dit, og det beveget seg rett bort og gikk opp til balkongen slik som dette. En mann med en svart dress på seg, og en med en grå.

¹⁴³ Jeg sa: “Venner, det er ingen FBI. Hva har FBI med Bibel-forkynnelse å gjøre?” Jeg sa: “Så visst ikke. De var ikke to FBI-agenter som skulle avsløre meg. Men, her er avsløringen, der sitter de rett der oppe, de to predikantene rett der.” Og de dukket ned. Jeg sa: “Ikke dukk ned på den måten.” Og to av de store texanerne var i ferd med å gå opp dit og gripe tak i dem. Jeg sa: “Nei, brødre, dette er ikke en kjøtt og blod-affære, bare sitt stille. Gud vil ta hånd om det.”

¹⁴⁴ Jeg sa: “Nå, brødre, hør her, mens dere er der oppe, se hit.” Jeg sa: “Hvis... Dere sa at jeg var trollmannen Simon, påvirket av trolldom, jeg forhekset folk.” Jeg sa: “Hvis jeg er trollmannen Simon, så er dere Guds menn. Så kom nå ned på denne plattformen. Og hvis jeg er trollmannen Simon, la Gud slå meg død. Og hvis jeg er Guds profet, så kom dere ned og la Gud slå dere død. Nå skal vi se hvem som har rett og galt. Kom bare ned nå. Vi skal synge en sang.” Ut av bygningen fór de, og vi har aldri sett dem siden. Skjønner? Jeg sa: “Kom igjen. Hvis jeg er trollmannen Simon, la Gud slå meg død. Og hvis jeg er Guds profet, så vil Gud slå dere død når dere kommer til denne plattformen. Hvis jeg er sann framfor Gud, så vil Gud la dere dø på denne plattformen.” De visste bedre. Det er riktig. De visste bedre. De hadde hørt fra andre steder. Det er riktig. Så tro aldri noe annet enn at Gud fremdeles er Gud. Han svarer.

¹⁴⁵ Nå, denne heksen i En-dor, hun kalte opp Samuels ånd. Og Saul snakket med Samuel. Nå, dere lurte kanskje på hvordan

det kunne skje. Det kan ikke skje i dag. Nei, sir. Fordi, blodet fra okser og geiter bare ventet på tiden for oppfyllelsen. Når en mann døde på den tiden. . . Predikanter, støtt meg dersom dere mener Det er riktig. Når en mann døde, døde han under sonofferet til et dyr, og sjelen hans gikk til Paradis. Og der ble han inntil, til—til Gjenløsningens Dag. Og sjelen hans var der inne.

146 La meg tegne et lite bilde for dere her. Hvor mange leste artikkelen min eller artikkelen de skrev om meg i *Reader's Digest* her, omtrent i oktober, november-utgaven? Ja vel. La dere merke til hvordan det var? La dere merke til omtrent to eller tre uker før dette, dette store kjente medium her som har blitt prøvd så mange ganger for lenge siden, denne Frøken Pepper. Leste noen det, Frøken Peppers artikkel i *Reader's Digest*? Er det ikke underlig hvordan de to ånder. . .

147 Hvor mye tid har jeg? Ikke mer enn bare litt. Jeg er tjue minutter over, må bare skynde meg. Jeg vet at dere har. . . Se her, unnskyld meg et øyeblikk.

148 Dere vet, det er—det er uekte. Det er ekte og uekte av alt. Hvis jeg ga deg en dollar, og jeg sa: “Er dette en ekte dollar?” Og du hadde sett på den, den måtte se ganske lik ut som en ekte dollar ellers ville du ikke ha trodd på det. Er det riktig? Så det må være en virkelig god etterligning.

149 Og hvis Jesus sa at de to åndene i de siste dager ville være så like at det ville forføre selv de Utvalgte om det var mulig, religiøse mennesker. Husk nå. Nå, det er ikke noe der ute i de gamle ka-. . . fo-. . . kalde, formelle. I det ytre har de bare en form for gudsfrykt, ser dere. Men disse to åndene, de virkelige åndene, ville være så like at det ville forføre selv de Utvalgte, hvordan de arbeidet side om side i de siste dager. Sa Jesus det? Han gjorde det.

150 Følg nå med, venner, jeg skal tegne et lite bilde for dere. Jeg vil at dere skal se hit et øyeblikk. Og gi meg deres udelte oppmerksomhet, for jeg skal gi dere en lignelse, og da vil dere se det.

151 Nå, i *Reader's Digest*, var det skrevet, jeg stod der ute, vi hadde tjue-syv hundre mennesker som ventet på å bli bedt for, som stod der ute. Dere leste artikkelen. Og en mann kom ned fra Canada, og han hadde en liten gutt som hadde vært hos Mayo-brødrene og John Hopkins, en alvorlig hjerne-sykdom som dro de små hendene hans inn slik som *dette*, og dro benene hans oppunder ham. Og de sa: “Det finnes ikke engang en operasjon eller noe som kan gjøres.”

152 Derfor tok han ham tilbake til Canada. Han sa: “Jeg er ikke slått ut ennå.” Få tak i November-utgaven av *Reader's Digest*, og den heter *Miraklet med Donny Morton*. Og—og sa videre at, i det, at—at mannen sa: “Jeg er ikke slått ut ennå, fordi jeg vet om en

tros-helbreder som heter William Branham, som fikk to av mine venner som var døve og stumme til å snakke og høre.”

153 Og de ringte for å prøve å finne ut hvor jeg var, i—i Amerika ennå. Og jeg var over i Costa Mesa, California. Og det er en artikkel, når du leser den, så forbered deg på å gråte. Den vil rett og slett knuse deres hjerter. Hvordan han gikk gjennom snødrev, og alt annet, med den ungen! Han sa: “Vær forsiktig, Donny.” Sa: “Nå, vi er ikke beseiret.” Og den lille gutten kunne ikke engang smile, nesten, han var så rammet. Sa: “Vi er ikke beseiret, vi skal spørre Gud. Vi skal dra til Guds profet og spørre ham.”

154 Og så kom de gjennom snøen. Og til slutt kom de ned dit, og moren kom sammen med dem, og de hadde ikke penger nok til å reise med fly, derfor sendte de moren tilbake. Og gutten og pappaen måtte reise med buss, og hvordan de reiste hele veien fra Winnipeg, Canada, til Costa Mesa, California. Og de kom inn dit helt blakke, og faren forteller at han måtte skifte de små bleiene på den lille gutten på rundt syv eller åtte år, som var helt hjelpeløs. Og hvordan han ville . . . ikke klarte å spise eller noe, og sa at den lille gutten hans bare kunne høre ham snakke. Og han kunne se det på øynene hans at han—han prøvde å smile, vet dere. Og visste at han . . . Han fortalte ham om forskjellige ting han så over i Amerika.

155 Og da de kom dit, til California, fortalte de reiseguiden hva han kom for å treffe. Han sa: “Kom for å treffe en Guddommelig hva?” Og et stort spørsmålstegn.

156 Selvfølgelig, du kan forestille deg hva Amerika sa om det, ser dere. Ser dere, det er oss, ser dere, “Vi er så smarte! Vi vet alt, vet dere, og ingen trenger å fortelle oss noe. Vi har alt skrevet ned.” Skjønner?

157 Så da, så, “En Guddommelig hva? Kom hele veien fra Winnipeg, Canada?” Ja, de syntes det var fryktelig.

158 I alle fall, avisen fikk tak i en—en bil og sendte ham over dit. Og han fortalte, da de kom til køen, der det var, fortalte han at to-tusen sju-hundre mennesker ventet på å bli bedt for. Men sa, da de så den deformerte, lille gutten, og den stakkars faren med skyggeluen, sin fillete frakk, sa han at alle bare trådte til side og ga ham sin plass. Da han kom fram til plattformen . . .

159 Det er imot reglene å bytte et bønnekort. Man må komme til møtet å få sitt eget bønnekort. Hvis du blir tatt i køen, for å bytte bønnekort med noen andre, så er kortet blitt misbrukt. Skjønner? Fordi du må komme å høre instruksjonene og vite hvordan du skal motta det. Det er opp til deg. Du kan ikke få det for noen andre. Du må komme og få det selv, slik at du hører. En eller annen betydningsfull person sa: “Hvis . . . Vel, jeg tror ikke særlig mye på dette. Men, kanskje hvis Han helbreder meg, jeg . . .” Ser dere? Og så skaper det bråk på plattformen, så de bare sorterer ut den tingen før det kommer dit.

160 Så da gutten begynte å gå, eller faren begynte å gå mot plattformen, foran folket, spurte Billy ham etter bønnekortet hans. Han hadde ingen. Sa: “Da beklager jeg, sir.” Sa: “Du er nødt til å vente.”

161 Han sa: “Ja vel.” Sa: “Jeg vil vente.” Sa: “Jeg vil bare vente på min tur slik som de andre, da.” Sa: “Jeg visste ikke at jeg måtte gjøre dette.”

162 Og så snakket jeg med noen, jeg fikk tilfeldigvis høre det. Jeg så faren gå bort, og jeg sa: “Hva var i veien?”

Han sa: “Han hadde ikke et bønnekort.”

Og Noe sa til meg: “Før ham tilbake.”

163 Derfor sa jeg: “Før ham hit.” Og faren kom opp, og tårene rant nedover ansiktet hans, som trengte en barbering. Og han—han gikk opp, og her er det *Reader's Digest* skrev. Skjøner? Jeg spurte ingen spørsmål, men kikket rett inn i ansiktet til barnet, fortalte barnet hvor det var fra, det hadde vært på Mayo's Klinik, og alt om hva som feilte det, hvor sykt det hadde vært og alle ting.

164 Og så begynte faren å gråte og gjorde seg klar til å gå. Og fortalte at han begynte å gå ned fra plattformen, og han snudde seg rundt, han sa: “Det er riktig, sir.” Han sa: “Men vil barnet mitt leve?”

165 Jeg sa: “Det kan jeg ikke si.” Jeg sa: “Bare et øyeblikk.” Jeg så en visjon komme til syne. Jeg sa: “Du vil ikke tro dette, fordi Mayo-brødrene og Hopkins sa begge to at operasjon ikke kunne utføres på den hjernen, men jeg skal fortelle deg hva du skal gjøre. Du, i morgen, bare gå i vei med dette barnet. I løpet av de tre neste dagene vil du møte en svarthåret kvinne på gaten, og den kvinnen vil spørre deg om hva som feiler barnet. Og deretter vil hun fortelle deg om en liten landsby-lege her ute som kan utføre den operasjonen, og du vil ikke tro det, fordi at Mayo-brødrene avslø det og sa: ‘Det var ikke mulig å gjøre.’ Men det er den eneste muligheten barnet ditt har, ved Guds kraft, Guds nåde og den operasjonen. Nå, hvis du tror at jeg er Hans profet, gå og gjør som jeg har fortalt deg.” Akkurat som å legge fikener på Hiskia, og så videre.

Han sa, han snudde seg rundt og sa: “Takk.” Gikk av sted.

166 To dager eller mer hadde gått, og han var nede på gaten en dag, og en dame kom bort, sa: “Hva feiler det barnet ditt?”

167 Sa: “Det har en—en hjerne-sykdom.” Og han fortsatte å prate i vei på den måten. Og, vel, de—de syntes det var fryktelig ille, vet dere.

168 Så fortalte han at bare i løpet av noen få minutter var det noe som skjedde. Hun sa: “Sir, jeg kjenner noen som kan gjøre den operasjonen.”

169 Han sa: “Frue, hør her, Mayo-brødrene har gitt det opp og sagt at det ikke kan gjøres.” Sa: “En mann her oppe ba for det, som heter broder Branham.” Sa: “Han har bedt en bønn for barnet.” Han sa: “Vent et øyeblikk! Svarthåret, har på seg en grå kåpe.” Sa: “Det er henne.” Sa: “Hvor er den legen?” Og han fortalte ham. Tok ham med opp dit og legen utførte operasjonen, barnet ble friskt.

170 Nå, det kom i *Reader's Digest*, ser dere. Og Mayo-brødrene kalte meg inn for en samtale på grunn av det. Sa: “Pastor Branham, hva gjorde du med barnet?”

171 Jeg sa: “Ingenting. Jeg rørte det ikke. Jeg fortalte bare det Gud sa jeg skulle fortelle det. Mannen adlød det.”

172 Nå, det pussige med det, omtrent to uker etter det eller to uker før det, eller tre, i *Reader's Digest*, kanskje en måned i forveien, ble frøken Peppers artikkel utgitt. Nå, hun er en ekte heks, eller et medium. Nå, det er en ekte, og det er noen som etterligner. De har hatt den kvinnen siden 1897. Hun er over hundre år gammel nå, i New York, både. . . stakk døv. *Reader's Digest* fikk. . . jeg tror den kom omtrent to måneder eller en måned før min; og dere kan finne den, tidlig på høsten. Herr Baxter hadde den her forleden dag. Hvis jeg hadde tenkt på det, ville jeg ha fått ham. . . eller visst at jeg skulle si dette, ville jeg—ville jeg tatt den med. Jeg kan skaffe den for dere. Og den er på rundt tolv eller fjorten sider. Hun var bare en vanlig husmor. Og hun falt inn i en transe en dag mens hun var i nød og hun begynte å snakke med de døde. Og de har hatt den kvinnen over hele verden, overalt. De tok henne med til England. Byttet til og med klærne hennes mange ganger, for å se om det var feil og slikt, og dro dit og forkledde noen med en maske over ansiktet, en greker som utga seg for å være en engelskmann. Og hun fortalte ham alt om det. Og han—han—han ønsket å kalle fram en av sine døde partnere.

173 Nå, det eneste hun. . . Over hele verden, og her er *Reader's Digest* som fortalte det her for noen kvelder siden eller noen få måneder siden, at en av disse tingene ble avslørt. En mann skulle antakelig kysse den spøkelsesaktige hånden til sin mor, og neste dag ble det bevist i en politidomstol at han bare hadde kysset et stykke osteklede. En masse mennesker etterligner et medium! Det er bare disse små leserne som sitter ute langs gaten, som ikke er medier til å begynne med. De er ikke annet enn falske etterlignere. Men det finnes et ekte medium.

174 Og vi religiøse mennesker, vi har en mengde etterlignere på begge sider. Nå, vær i ro en liten stund.

175 Legg nå merke til at frøken Pepper er et ekte medium. Og magasinet sa: “Her er en ting som er sikkert, at når et menneske dør, så er han ikke død. Han lever et eller annet sted, fordi den kvinnen kaller deres ånd tilbake og snakker til menneskene.”

176 “Nå, hva gjør hun, broder Branham? Tror du på det?” Ja, sir. Bibelen sier så, det er grunnen til at jeg tror på det. Og hun er av djevelen. Spiritisme er djevelens påfunn. Legg nå merke til, følg nå med på de to.

177 Og så burde dere sett brevene som flommet inn til meg da, da artikkelen min fulgte hennes. Er det ikke rart at, rett før endens tid, at Gud talte disse tingene? Og *Reader's Digest* blir utgitt på alle språk under himmelen. Skjønner? Legg merke til, er det ikke pussig at de kom etter hverandre?

178 Nå, brev kom inn som sa: “Broder Branham, det beviser at du ikke er noe annet enn et medium.” Sa: “Det beviser det. Se her, du fortalte den kvinnen hvor hun ville finne. . . Se på *denne* kvinnen?”

179 Jeg sa: “Vent et øyeblikk.” Jeg har et offisielt brev ute, (unnskyld meg), for å sende til folket. Jeg sa: “Hvor lite dere predikanter vet.” Jeg sa: “Istedenfor å døpe kroppene deres, trenger dere å døpe hjernene deres.” Det er riktig. “Dere stopper ikke for å tenke over ting. Dere prøver ikke å finne ut av det.”

180 Det er på samme måte de gjorde i tidligere tider. De hadde sett Jesus. De visste Han kunne. . . Han kjente deres hjerters hemmeligheter. Han visste hva de gjorde på den måten. Og de sa: “Han er sjefen over djevlene. Han er Beelsebul, den beste spåmannen i verden.” De stoppet ikke for å prøve å finne ut av det, for å se at det var Guds Sønn. De var ikke åndelige nok til å skjønne det. Slik var det, de overså det. Ja visst, Jesus skulle komme inn i Jerusalem, ridende på et esel og så videre, men de så etter det andre Komme.

181 Og det samme er i dag! De ser over toppen av det virkelige. Halleluja! Det er riktig. Jeg vet at Gud er her, denne ettermiddagen, og jeg vet at jeg tar mye av din tid, men du må se dette venn. Hvis jeg aldri ser deg igjen, er du nødt til å vite hva demoner er, du er nødt til å vite hva Sannhet og feil er. Og det er så likt, at du må kunne skille det.

182 Husk nå, det kommer ikke til å være der ute, noe langt over på *denne* siden slik som fariseerne eller noe langt bak på *denne* siden. Det er rett her oppe i døren, helt nære det. Følg med på det. Nå, hvis jeg tok. . .

183 La oss ta de to tilfellene. Hvis jeg tok og ga deg dollaren nå, hvis jeg ga deg en uekte dollar. Vi vil bruke en lignelse slik at dere kan forstå det. Det første du ville gjøre, hvis du er en smart mann, hvis du tok opp en dollar og kikket på den, ville du først og fremst føle på den og se hva den var lagd av. Er det riktig? Du vil se hva den er lagd av. Du vil se på dens verdi. En ekte dollar er ikke lagd av papir, den er delvis papir og silke, ser dere. Og for det første må du se på dens verdi. Det er det første kjennetegnet.

184 Og la oss nå ta henne over på *denne* siden; og ta Herren over på *denne* siden, som handler med oss.

¹⁸⁵ Hør nå her, det første du må legge merke til, alt... Se i artikkelen deres. I de femti-og-noe årene som hun har spådd, og kalt opp de dodes ånder, har hun ikke én gang nevnt Gud, Kristus, Guddommelig helbredelse, utfrielse, Dom eller noen ting. Det er ikke noe annet enn spill og dårskap i det.

¹⁸⁶ Men over på *denne* siden, er det konstant Gud, Dom, Jesu Komme, Guddommelig helbredelse, Guds kraft, utfrielse. Se på verdien av det. Du ser ikke spåmenn og hekser ute og forkynner Evangeliet. Hva er i veien med folk? Du store! Legg merke til dette!

¹⁸⁷ Og det riktige å gjøre, hvis du vil finne ut om det er en ekte dollar eller ikke, om den ligner så mye på det, skriv ned numrene på den og send det tilbake til myntverket. Og hvis numrene der samsvarer med det, så er det en sølvdollar som venter på den. Er det riktig?

¹⁸⁸ Vel, da, broder, ta det hun gjorde og ta det tilbake til Bibelen, så vil du finne ut at det er en heks fra En-Dor.

¹⁸⁹ Og ta det som er her, så vil du finne det igjen, det er i Boken her i Myntverket, "Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig." Ja visst, Hans samme gjerning! Han gikk ikke og tøyset og tullet med folk. Det var for noe godt, for å hjelpe noen, for å lede dem til Gud. Amen! Jeg sier ikke "amen" til meg selv, men *amen* betyr "slik er det." Og jeg er... jeg tror Det. Jeg vet at Det er Sannheten.

¹⁹⁰ Legg nå merke til, slik er det. Nå, raskt nå, for jeg ønsker ikke å holde på dere lenger.

¹⁹¹ Her, la oss gi et lite bilde her, et lite mentalt bilde. Her er en elv rett gjennom her, rett ned gjennom *denne* veien, kommer ned gjennom livet. Følg nå med. Det er en kanal. Gi meg din udelte oppmerksomhet nå, slik at du ikke går glipp av dette. Rett ned slik som *dette*. Nå, i denne lille kanalen her bor dødelige vesener, du og jeg. Nå, der, la oss se hva det er. Det er en masse dårskap og alt mulig annet, men en gang i blant ser du et lys. Du ser mørke og gater, det er festligheter og ting som foregår, djevler som får tak i folk. Åh, de kler seg fint, du store min, og høyt kultiverte som bare det, dannede lærde, men fremdeles djevelen. Men det er gjenfødte som er der.

¹⁹² Nå, disse menneskene i denne kanalen er påvirket fra to forskjellige sider. Nå, på denne siden som går *denne* veien, er det en treenighet. Og på denne siden som går *denne* veien, er det en treenighet.

¹⁹³ Nå, når, nå det første stedet, på *denne* siden, er de *urettferdiges* sjeler, når et menneske dør går han til et sted og venter på dommen. Jesus dro og forkynte for de sjelene som var i fangenskap der. Det neste er demoner. Det neste er djevelen og helvete. Går opp til det første, nå, de som er der inne er ånder,

åndene til døde mennesker som aldri omvendte seg. De venter på Dommen. Det eneste de vet om er dårskap og det de gjorde.

¹⁹⁴ Nå, her oppe, disse kristne er påvirket Ovenfra. Dette er en lignelse. Her oppe er en annen Ånd, Den Hellige Ånd, Ånden til en Mann, Kristus Jesus. Den Hellige Ånd, Den Hellige Ånd påvirker Sin Menighet i dette området av de dødelige.

¹⁹⁵ Djevelen, av *disse* åndene, influerer mennesket. Nå, hør her, det neste er Engler. Det neste er Gud. Nå, hver eneste dødelig her er påvirket av én av disse verdenene. Forstår dere hva jeg mener?

¹⁹⁶ Nå, hva den kvinnen gjorde, hun brøt inn i den sfæren. Og hun snakker med de demon-besatte menneskene som i begynnelsen var åndene til de falne englengene som ikke omvendte seg der tilbake i begynnelsen, og tillot sine liv å bli inntatt av dem. Og de venter på Dommen.

¹⁹⁷ Og *disse* over her er påvirket og født på ny av Guds Ånd. Og djevelen har sine profeter og Gud har Sine. Ser dere hva jeg mener? Det er påvirkning, og slik er det. Stopp for å skille det. Jesus, da Han var her på jorden. . .

¹⁹⁸ Nå, i dag, kan han ikke bryte inn i den sfæren og få et rettferdig menneske ut av den sfæren. Han hadde ikke klart det, for rettferdige mennesker er ikke der de pleide å være i Paradis. Nei, sir. Paradis ble avskaffet da Jesu Blod tok det bort. Se her. Du store!

¹⁹⁹ Hvis jeg kunne tenke på hvordan Jesus, da Han døde, dro Han og forkynte for sjelene som var i fangenskap. Han døde som en synder, uten å vite av synd, likevel var vår synd på Ham. Og Gud sendte Ham til helvete, for Hans synder. Bibelen sier: "Han dro og forkynte for sjelene."

²⁰⁰ Noen mennesker sier: "Broder Branham, jeg kan ikke forstå det." Sa: "Jesus stod opp på den tredje dag. Han døde fredag ettermiddag og stod opp på søndag morgen, vel, Han var jo bare død én dag."

²⁰¹ Han sa: "Innen den tid," for Han hadde ett Skriftsted i Bibelen som Han kunne stå på. For, David, en mann som falt ifra senere, men han var frelst, men en profet under Guds inspirasjon, sa: "Jeg vil ikke etterlate Hans sjel i helvete, heller ikke vil Jeg la Min Hellige se forråtnelse." Og han visste, tre dager og netter, så ville kroppen begynne å råtne. Og Gud hadde sagt til profeten: "Han skal ikke se forråtnelse." . . .? . . . [Tomt spor på lydbandet—Red.]

Halleluja! Han tok Guds Ord. Han beseiret satan hver gang med Det. Han beseiret døden på Guds Ord. Halleluja! Han beseiret døden. Og da de drepte Ham, og Han døde som en synder, var mine synder og dine synder på Ham, Han gikk ned, jeg kan se Ham banke på døren der.

Og de fortapte sjelene kom ut og sa: "Vel, Hvem er Du?"

²⁰² Han sa: “Hvorfor hørte dere ikke på Enok? Hvorfor hørte dere ikke på de andre profetene som forkynte?” De ble fordømt. “Jeg er Guds Sønn som en gang levde. Jeg. . .Mitt Blod har blitt utgytt. Jeg kommer for å fortelle dere, Jeg er oppfylt, det profetene sa Jeg ville gjøre.” Rett ned forbi demonene, rett ned i helvete, og tok nøklene til døden og helvete bort fra djevelen, hang dem på Sin side, og begynte å stige oppover igjen. Halleluja!

²⁰³ Begynner å bli tidlig på morgenen. Halleluja! La oss tegne et lite bilde her. Tidlig på morgenen, var det en annen liten gruppe som befant seg over her i Paradis. De er ikke der nå.

²⁰⁴ Nå, dere gode katolske venner som tror på at helgener går i forbønn. Hvis dere snakker med en helgen i deres kirke, så er den mannen en synder, han er i helvete, eller—eller venter der borte på sin dom. Og hvis han var en helgen er han i Guds herlighet og kan ikke komme tilbake. Det er riktig. Jeg kan bevise det. Blodet av okser kunne ikke ta bort synd, men Jesu Blod fordrev syndene.

²⁰⁵ Jeg kan se Jesus dra opp dit hvor, Paradiset, der er gamle Abraham, Isak og Jakob, og de der inne, Samuel og resten av dem der inne. Jeg kan høre Ham banke på døren. [Broder Branham banker på talerstolen seks ganger—Red.] Amen! Åh, jeg elsker dette. Jeg begynner å bli riktig. . .føler meg ganske religiøs nå. Jeg kan se Ham kikke over der. Jeg kan høre ham si: “Hvem er der ute? Hvem er Det der?” Han sa: “Jeg, dette er Abraham som snakker. Hvem er Det?”

²⁰⁶ “Jeg er Abrahams Sæd.” Amen. Jeg kan se Abraham komme til døren, åpne opp døren. Han sa: “Jeg er Abrahams Sæd.”

Daniel sa: “Se der! Der er Steinen som jeg så hugget ut av fjellet.”

²⁰⁷ Jeg kan høre Esekiel si: “Der er Han! Jeg har sett Ham, som støv under Hans føtter, skyene beveget seg, da bukkene. . . klappet i hendene, bladene, og de alle ropte.” Åh, jeg kan se de forskjellige der i Paradis, som ventet på Ham.

²⁰⁸ Jeg kan høre Ham si: “Kom igjen! Det gryr av dag i Jerusalem. Vi må komme oss ut herfra. Vi reiser opp, fordi dere stolte på blodet fra okser og geiter, og ventet på tiden for Mitt Blod. Mitt Blod har blitt utgytt der oppe på Golgata. Jeg er den inkarnerte Guds Sønn. All syndeskyld er betalt. Vi er på vei ut!” Halleluja! Ære være Gud!

²⁰⁹ Jeg kan se Abraham gripe Sarah i armen, og her kommer de, rett ut! I Matteus 27, da han kom ut, jeg kan høre at de tok en liten stopp omkring i Jerusalem der. Og før du vet ordet av det, kan jeg se Kaifas og dem stå der ute på gaten, som sa: “De forteller meg at den karen stod opp. Si meg, hvem er den karen som går der; den unge karen, den unge jenta?”

210 Ikke gamle noe mer; det var Abraham og Sarah. Og de ble borte. De kikket, "Noen holder øye med oss." De kunne forsvinne akkurat slik Han kunne gjennom veggen, det samme slags legeme. Halleluja! Riktig. Her er alle profetene og dem, gikk omkring og kikket rundt i byen.

211 Og Jesus ledet rett videre opp i, eller opp over stjernene, månen, skyene, og satte fanger fri, ga gaver til menneskene. Jesus sitter i dag ved Faderens høyre hånd, steg opp dit, satte Seg ned, inntil alle Hans fiender blir gjort til Hans fotskammel.

212 Og i dag, min kjære kristne venn, arbeider demoner på alle kanter. Og Guds Ånd beveger Seg rett ut, på den andre siden, for å motarbeide det hver gang. Halleluja! Slik er det. Aviser og tidsskrifter og alt mulig annet erklærer det. De holder øye med det. De kan ikke se hva det er. Hva er det? Det er et varsel om det store oppgjøret som kommer ganske snart, mellom Gud og djevelen. Kom på Guds side og få det rett i ditt hjerte. Amen.

213 Her for ikke lenge siden var jeg oppe i Toledo, Ohio, og hadde et møte. Jeg skal avslutte.

214 Forstår dere hva jeg mener om demoner? De arbeider. De er veldig religiøse, like så religiøse! Åh, de går til kirken hver søndag, siterer den Apostoliske Trosbekjennelsen, og synger liturgien til Gud. Åh, du store, like så religiøse som de kan få blitt!

"Broder Branham, mener du at det er Sannheten?"

215 Det er den slags ånd som hang Jesus Kristus på korset. Og Jesus sa: "Dere er av deres far, djevelen."

216 Nå, noen av dem sa: "Åh, Russland er antikrist." Ikke snakk om! Russland er ikke antikrist. Antikrist kommer til å være så religiøs at det vil forføre selv de Utvalgte om det var mulig.

Husk, Gud tar Sin mann, men aldri Sin Ånd. Djevelen tar sin mann, men aldri sin ånd. Nå, der er de. Gjør som du vil. Jeg er bare ansvarlig for Sannheten.

217 Demoner, arbeider! I går tok jeg dem for meg i et fysisk område. I dag viser jeg dere i det åndelige området, hvor de er i det religiøse området. Hvor de er der ute, kalt kreft, og de kaller *dette, det* og *det andre*, men jeg har bevist for dere ved Bibelen at de er djevler. Nå, over her i dag, her er de igjen i det religiøse området, veldig religiøse, veldig fromme.

218 Hvis du vil begynne, broder, og tenke. Kain, selve begynnelsen på det, var en veldig religiøs mann. Esau var en veldig religiøs mann. Judas var en veldig religiøs mann. Det er religion. Det er ikke verden på utsiden. Det er rett inne i rekkene. Følg med på det, demonologi! Kanskje litt senere en gang kan jeg gå litt mer inn på det. Vi begynner å bli sene.

219 Døm ingen. Elsk alle. Hvis du ikke kan elske fra ditt hjerte, så er Kristus ikke med deg.

220 I Toledo, Ohio, gikk jeg inn på en liten restaurant. Jeg hadde spist på et sted, et lite Dunkard-sted, nydelig lite sted. De var så hyggelige. Den ettermiddagen hadde de stengt, for å gå på søndagsskolen. Og da de gjorde det måtte jeg gå over gaten til et verdslig lite sted, og jeg gikk inn dit. Og jeg vet det er ulovlig å gamble i Ohio. Og her stod en Stats-politimann med armen rundt ei jente, hånden hans hang nedover her på hennes bryst, og spilte på en spilleautomat. Loven til vår stat og nasjon, er helt borte. Sørkelig!

221 Jeg stoler på Kristus den faste Klippen, der står jeg, alle andre grunner er synkende sand. Ingenting annet igjen. Det er riktig.

222 Jeg kikket bak der, og der var en vakker ung dame, sannsynligvis i tenårene, nitten, atten, nitten år gammel. Og det de gjorde, guttene rundt bordet, det var forferdelig. Jeg satte meg ned der. Og så til min overraskelse, jeg satt rett her hvor en dame kom bort og sa: “Vil du ha en stol?”

Jeg sa: “Takk. Jeg ønsker frokost.”

223 Og sittende i en stol, her satt en eldre dame, så gammel som moren min, femti-fem, femti-åtte år gammel. Hun hadde på seg et par av disse ugudelige klærne de bruker.

224 De hevder at det er avkjølende. Vitenskapen sier: “Dere er gale.” Ja visst, det er ikke det. Du ønsker bare å vise deg naken. Det er en skam, en vanære. En dame tar ikke på seg slikt. En kvinne gjør det, men en dame gjør det ikke.

225 Og da, så da de . . . der satt hun. Huden hennes var pløsete. Hun hadde denne slags orkidé-lignende manikyren, eller hva dere kaller det, på leppene sine. Og en liten, kort hårklipp som en mann, helt krusete; som Bibelen sier er en vanære. Og en kvinne, som en mann . . .

226 Bibelen hevder at dersom en kvinne klipper håret sitt, har en mann rett til å skille seg fra henne, fordi hun ikke er ærlig mot ham. Vi må sette i gang å forkynne Bibelen her en av disse dager. Sier: “Hvis hun klipper sitt hår, så vanærer hun sin ektemann.” Hvis hun er vanærende, burde hun bli satt bort. Du kan ikke gifte deg med en ny, men du kan skille deg fra henne. Puh! Du og du, den, dette er hardt, jeg kan føle det. Men det er Sannheten.

227 Åh, slik var det før, vi hadde det i Den Hellige Ånds områder, men vi har tatt bort slåene. En gammel broder pleide å si: “Vi har tatt bort slåene, vi har tatt bort slåene, vi gikk på kompromiss med synd. Vi har tatt bort slåene, sauene kom seg ut, men hvordan kom geitene inn?” Dere tok bort slåene. Det var det som var feilen. Dere tok bort slåene, verden og menigheten blandet seg sammen. Akkurat som moabittene og så videre, og Bileam, og hvordan han giftet seg iblant dem, det er nøyaktig den samme tingen i dag. Og menigheten er helt fordervet, og pinsetidsalderen er Laodikea-tidsalderen, som blir lunken, og

spydd ut av Guds munn. Og ut av hele gruppen, kaller Gud Sin rest, tar Henne Hjem, det er helt riktig, nettopp, gjennom oppstandelsen.

²²⁸ Og der satt hun, leppe-manikyr over hele ansiktet, og det var over det hele slik som det. Og hun hadde dette her svarte greiene over øynene, og hun svettet, det rant nedover. Og den stakkars gamle damen kan ha hatt oldebarn. Og hun satt der med to eldre menn, og en av dem hadde et stort skjerf rundt halsen sin, og det i juni, mens han satt der. Og han kom seg opp, og han drakk, og hun drakk også. Og hun så seg omkring.

²²⁹ Jeg tenkte, “Å Gud! Gud, hvorfor bare utsletter Du ikke hele stedet fra kartet? Hvorfor gjør Du ikke det? Må min lille Sharon . . . Min lille baby, min lille Sarah og min lille Rebekah måtte vokse opp i denne generasjonen, og møte slike ting som dette?” Jeg tenkte, “Se ut her i disse parkene og ting, og hva som foregår.” Jeg tenkte, “Å Gud! Åh, jeg er glad Du tok Sharon hvis det var Din vilje. Må min lille Rebekah og lille—lille Sarah måtte vokse opp med slike ting som det?” Hvilket, og de menneskene kaller seg . . . synger i koret og alle ting. Og jeg tenkte, “Er det ikke en skam?” Jeg tenkte, “Gud, hvordan kan Din Hellige rettferdighet utstå dette? Ser ut som at Din rettferdige vrede kunne fare ut der og—og sprengre dette stedet i filler.”

²³⁰ Og jeg hørte Herrens Engel sa: “Kom til siden.” Jeg gikk over dit. Og da Han var ferdig med meg, følte jeg meg som en annerledes person. “Hvorfor fordømmer du henne?”

Jeg sa: “Se på det, måten hun er på.” Og her er hva Han . . .

²³¹ Jeg så en visjon. Jeg så en verden slik som *dette*, rund, en annen verden. Men denne verden *her*, den hadde en regnbue rundt seg, og det var Kristi Blod som beskytter mot Guds vrede. Han kunne ikke ha sett på det, Han—Han ville ha ødelagt det her og nå, fordi Han sa: “Den dagen du spiser av det, den dagen skal du dø.” Så Han ville ha gjort det.

²³² Deretter tenkte jeg på denne måten. Jeg så meg selv. Selv om jeg ikke gjorde det, men jeg var en synder likevel. Og så virker Jesu Kristi Blod som en støtfanger for oss. Skjønner? Ved at, når jeg syndet, traff syndene mine Ham og støtte mot Hans kjære hode, og jeg kunne se tårene og Blodet som rant nedover. “Tilgi ham Far for han vet ikke hva han gjør.” Og jeg gjorde noe annet og traff Det. “Tilgi ham, Far.”

²³³ Om det hadde gått forbi Ham, ville jeg ha blitt tilintetgjort. Og hvis jeg aldri hadde tatt imot Hans nåde, og den dagen sjelen min seiler utenfor det, er jeg allerede dømt. Jeg har forkastet. Det er ikke noe annet tilbake enn dom. Dømt, jeg er allerede blitt dømt. Gud sa: “Den dag dere eter av det, den dag dør dere.” Dere er dømt riktig. Dette er dommersetet denne ettermiddag, deres holdning mot Kristus.

234 Og så tenkte jeg, “Ja, det er riktig.” Og jeg så at jeg en dag krøp opp til Ham. Jeg så min gamle bok ligge der, en synder, der lå alt i den. Jeg så at det var syndene mine som gjorde det og jeg sa: “Herre, vil Du tilgi meg?”

235 Tok Sin Hånd i Sin side, tok litt Blod ut, skrev det på toppen, og det stod: “Benådet.” Kastet det tilbake i forglemselens hav, for aldri å huske det noe mer. Det var borte for evig! Han sa: “Jeg tilgir deg, men du fordømmer henne.”

Det forandret min mening. Jeg sa: “Herre, se i nåde.”

236 Etter at jeg kom ut av det, gikk jeg bort og satte meg ned. Jeg sa: “Hvordan står det til, frue?”

Hun sa: “Åh, hallo.”

237 Og jeg sa: “Hvis du vil unnskyld meg,” jeg sa, “Jeg er pastor Branham, en forkynner.”

Hun sa: “Åh, unnskyld meg. Unnskyld meg, pastor Branham.”

238 Jeg sa: “Frue.” Jeg fortalte henne historien. Jeg sa: “Jeg stod der, og jeg fordømte deg, og tenkte, ‘For en forferdelig ting!’ Kanskje du har barn.”

Hun sa: “Jeg har det.”

239 Jeg sa: “Hva fikk det til å gå galt?” Hun begynte å avdekke en historie for meg som ville sønderrive ethvert hjerte. Jeg sa: “Jeg— jeg spurte Gud hvorfor Han ikke bare fjerner noe slikt bort fra jorden. Her, du her med disse to fulle mennene, og du er full selv.” Og jeg sa: “En dag . . . Blodet holder Guds vrede borte fra deg. Du kommer til å dø en av disse dager. Og, da, du—du har fri vilje nå, du kan forkaste eller ta imot.” Jeg sa: “Men én dag går din sjel over dit, der det ikke er noe nåde tilbake. Og hvis du dør i dine synder, er du allerede dømt, og du går til helvete.”

240 Vet dere hva? Den kvinnen kom seg ned fra stolen der i restauranten. Vi hadde et bønnemøte som du aldri har hørt maken til, og hun kom til Kristus. Hva var det? Ikke døm dem; fortell dem Evangeliet. De er demon-besatte; de er dødelige i dette området. De er påvirket fra her borte. Vår påvirkning kommer ovenfra. La oss se hva vi kan gjøre med talentene våre, for å vinne andre for Kristus.

241 Vår Himmelske Far, takker Deg for Din godhet og nåde. Jeg beklager Herre; kanskje, folket, jeg har holdt dem her så lenge. Men siden det var avslutningen av disse ettermiddagsmøtene på denne måten, ville jeg fortelle dem om, “demoner,” og jeg skjøt inn for mye av det på ett sted, i én preken, men kanskje de kan plukke opp litt her og der og forstå hva jeg mente. Du kjenner intensjonene i mitt hjerte, ved å bringe det ut.

242 Må folk gå herfra denne ettermiddag, og må menn og kvinner vokte hver bevegelse de tar, men leve glade og frie. Må de vite

at Gud har frelst dem. Og må de se hen til Ham, glemme alle ismene og ting som er rundt dem, og leve fredfullt og sindig, og i frykt for Gud. Og så, Gud, når Du ønsker å bruke dem til noe, kan Du tale direkte til dem og sende dem hvor enn Du ønsker at de skal dra eller hva enn Du vil at de skal gjøre. Må folk være ydmyke og finne Kristus i deres hjerter. Tilgi oss Herre, for vår tilkortkommenhet, enhver av oss.

²⁴³ Og vi vet at—at satan går omkring som en brølende løve, alle steder, og oppsluker den han vil, ikledd religiøs kappe. Å Gud, disse stakkars små barna, se til dem overalt. De er åpne og avdekket for folket. Og jeg ber Deg Gud, om å være nådig mot dem, og frels alle de fortapte, helbred de syke. Og Gud, vi innser at disse sykdomsdjevler kommer på Dine barn, at Du har en soning som ligger der ute, for å ta hånd om dette. Og alle djevler som får dem til å synde, Du har en soning som ligger der ute, for å ta seg av det. Og jeg ber om at Du vil gi det i Jesu Navn. Amen.

Jeg lurar på om det er . . .

Demonologi – det fysiske

Mandag kveld, 8. juni 1953

Roberts Park Amphitheater, Connersville, Indiana

Demonologi – det religiøse

Tirsdag kveld, 9. juni 1953

Roberts Park Amphitheater, Connersville, Indiana

Forførende ånder

Søndag formiddag, 24. juli 1955

Branham Tabernacle, Jeffersonville, Indiana

Disse Talene av Broder William Marrion Branham ble opprinnelig talt på engelsk, og er tatt fra magnetiske lydbåndopptak og trykket uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org